Annus XXII - Vol. XXII 3 Iulii 1930 Num. 7

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: In solemniis Canonizationum, p. 289 - Sacrum Consistorium, p. 296 - Constitutiones Apostolicae, p. 309 - Litterae Apostolicae, p. 315 - Epistola, p. 323.

Acta SS. Congregationum: *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 326. II. Nominationes, p. 326. - *S. C. Rituum:* Decretum super dubio de *tuto* in causa B. Conradi a Parzham, p. 327.

Diarium Romanae Curiae: Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 329-336.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXX

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subscriptionis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Ne fors in manus* (Commentarium) *prodibit ne quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex Commentarii Officialis ratione die 29 Octobris 1909 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXII, n. 7 - 3 Iulii 1930)

ACTA PII PP. XI

In solemnibus Canonizationum

PAG.

I. Beatarum Catharinae Thomas et Luciae Filippini, Virginum, in Basilica Vaticana die 22 Iunii 1930 peracta 289

II. Beatorum Ioannis De Brébeuf et VII Sociorum, Martyrum, Roberti Bellarmino, Episcopi ac Confessoris, ac Theophili a Curte, Confessoris, in solemnitate Principum Apostolorum, die 29 Iunii 1930 in Basilica Vaticana peracta 293

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM
(die 30 Iunii 1930)

I. Allocutio Sanctissimi Domini Nostri. Creatio et publicatio novorum S. R. E. Cardinalium. 296

II. Provisio Ecclesiarum 304

II

CONSISTORIUM PUBLICUM
(die 3 Iulii 1930)

III

CONSISTORIUM SECRETUM
(die 3 Iulii 1930)

Provisio Ecclesiarum 307

Constitutiones Apostolicae

I. *Universa christifidelium cura.* - De archidioecesis Reginatensis dismembratione et dioecesis Gravelburgensis erectione. - *31 Ianuarii 1930* 309

II. *Ecclesiarum in Orbe.* - De dioecesis Rockamptonen. dismembratione ac de dioecesis de Townsville in Statu Australiensi de Queenslandia erectione. - *12 Februarii 1930.* 312

Litterae Apostolicae

I. *Vestigiis Decessores Nostros.* - Regio septentrionalis vicariatus apostolici Congi Superioris distrahitur et in vicariatum erigitur titulo de Kivu. - *26 Decembris 1929* 315

II. *Misericordia Dei.* - Venerabilis Dei Famula Paula Frassinetti, Congregationis Sororum a Sancta Dorothea fundatrix, Beata renuntiatur. - *8 Iunii 1930* . . 316

III. *Ordinis Capuccinorum.* - Venerabilis Servus Dei Conradus a Parzham, laicus professus Ordinis Minorum Capuccinorum, Beatus renuntiatur. - *15 Iunii 1930.* . 323

Epistola

Nono exeunte saeculo. - Ad Eminum P. D. Iustinianum tituli S. Gregorii S. R. E. Presb. Cardinalem Serédi, Archiepiscopum Strigoniensem et ad RR. PP. DD. Archiepiscopos et Episcopos Hungariae: de Sancto Emerico duce. - *2 Iunii 1930* 323

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiarum 326

II. Nominationes 326

S. CONGREGATIO RITUUM

Passavien. - Decretum super dubio de *tuto* in causa beatificationis Ven. Servi Dei Fr. Conradi a Parzham, laici professi Ordinis Minorum Capuccinorum. - *5 Iunii 1930.* 327

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Riti: *Congregazione Generale* 329

II. Segreteria di Stato: *Congregazioni assegnate ai nuovi Cardinali. - Nomine e onorificenze* 330

III. Necrologio 336

Annus XXII - Vol. XXII 3 Iulii 1930 Num. 7

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

I

IN SOLEMNI CANONIZATIONE

BEATARUM CATHARINAE THOMAS ET LUCIAE FILIPPINI, VIRGINUM, IN BASILICA VATICANA, DIE XXII IUNII MDCCCCXXX PERACTA.

Ad postulationem instanter *factam per Advocatum Sacri Consistorii Augustum Milani a Viro Eminentissimo Camillo Laurenti, Cardinali Praefecto Sacrorum Rituum Congregationi, Rmus D. Nicolaus Sebastiani, Secretarium Litterarum ad Principes, nomine Sanctitatis Suae, ita respondit:*

I. Enuntiatae modo postulationi Sanctissimus Dominus noster concedere paratus est: immo eo paratior, quod honores beatis virginibus Catharinae Thomasiae et Luciae Filippiniae decernendi fieri demum non potest quin in Dei Ecclesiaeque gloriam, in duarum decus atque incrementum religiosarum sodalitatum et in catholici nominis utilitatem copiose redundent. Res igitur adesse properat summopere laetabilis, atque omnia ad hanc cumulandam eventi iam diu optati faustitatem conspirare quodammodo videntur. Spectaculum enim mirificum ante oculos nobis hodie propositum. Sub ista, quae magnifica imminet, immensitate tholi; in hoc templi maximi artificio ac splendore, ubi Principum Apostolorum cineres non tam hodierno die quiescere quam gaudio exsilire putandi sunt; in amplissimo Purpuratorum Patrum Antistitumque consessu inque tanta hac civium advenarumque frequentia: cur non consecrationem utriusque virginis unusquisque cupide appetat ac praestoletur itemque in divinae Christi Iesu Sponsae admirationem rapiatur? Nemo enim non intellegit,

Ecclesiam, quamquam eiusmodi assuetam triumphis, mox tamen novo supernaturalis originis virtutisque suae testimonio sic auctum iri, ut iterum iterumque appareat « regina... in vestitu deaurato, circumdata varietate », et ubique habeatur ac praedicetur fecunda in omni hominum ordine ac sexu parens atque effectrix heroicae sanctitatis. Pulsant haec quidem, ut ceterorum, ita Beatissimi Patris animum: cui nihilo secius placet, ante quam sollemnem dicat feratque sententiam, Deo benignissimo, ad uberiorem superni luminis effusionem implorandam, communiter supplicari, adhibita apud ipsum validissima Immaculatae Virginis Mariae, Patriarchae Ioseph, Apostolorum Petri et Pauli totiusque caelestis Curiae deprecatione.

Post cantatas Sanctorum Litanias, ad iteratam instantius *postulationem pariter Rñus Dominus respondit:*

II. Iteratae flagitationi respondeo, hanc esse mentem voluntatemque Pontificis, ut, sat brevi mora interposita, Spiritus Paracliti auxilium per usitatas in Ecclesia preces sibi praesentissimum impetretur.

Ad haec, praecinente Beatissimo Patre, hymnus Veni, creator Spiritus, *cum congrua oratione successit: quo expleto, tertiam* instantissimam *postulationem haec excepit responsio:*

III. Omnibus rite Romanae Ecclesiae more institutoque peractis et divina ope semel atque iterum petita, nihil iam deest, quominus Beatissimus Pater Catharinam Thomasiam et Luciam Filippiniam in sanctis caelitibus numeret. Exspectatissimum igitur horae momentum advenit, quo dabitur vobis, quotquot adestis, ut Petri in Pio viventis ac loquentis oraculum, reverenter iucundeque audiatis.

Tum Ssñus Dñus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, in Cathedra sedens, sic definivit:

Ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra; matura deliberatione praehabita, et divina ope saepius implorata ac de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe exsistentium consilio, Beatam Catharinam Thomasiam et Beatam Luciam Filippiniam San-

ctas esse decernimus et definimus ac Sanctorum catalogo adscribimus; statuentes ab Ecclesia Universali earum memoriam quolibet anno die earum natali, nempe Catharinam Thomasiam die V Aprilis et Luciam Filippiniam die XXV Martii inter Sanctas Virgines non Martyres pia devotione recoli debere. In nomine Patris et Filii et Spiritus ✠ Sancti.

In solemni vero Missa Papali, post Evangelium, haec fuit

HOMILIA SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES, DILECTI FILII

Nova Ecclesiam corona gloriae auctam duasque virgines, eximiae sanctitatis exempla, christifidelibus ad colendum imitandumque propositas, Nobiscum laetamini: quod fecimus, nostis magnis de causis Nos, iisdemque probatissimis, fecisse. Proditum enim memoriae est, Catharinam Thomasiam, iam tum, cum infans esset ac puerula, singularibus de caelo locupletatam muneribus atque ex insidiis ac periculis mirum in modum ereptam, quae innocentissimae filiolae « potestas tenebrarum » struebat, in virtutum exercitatione profecisse admodum; multo autem progressam ulterius ex quo umbratilem in claustro vitam, tirocinio sancte traducto, professa est. Mittimus singula persequi; dicere satis esto, eandem virginem, frequentibus mentis animique a corpore secessibus in Deum raptam, plus in caelis quam in terris versari, sanctimonialibus visam esse, quibuscum ageret. Hoc unum notabimus, ipsam, etsi intra arctissima monasterii saepta degentem, de aeterna tamen animarum salute fuisse imprimis, quaecumque daretur occasio, sollicitam. Fertur enim, si quando sibi contingeret, antistitae iussu, in collocutorio adesse, haud alio spectasse, quam ut salutatores utriusque sexus a peccato fortiter efficaciterque deterreret; saepius vero, quos, longe absentes, vel sibi ignotos, aut culpa implicitos aut in culpam lapsuros divinitus comperisset, alteris ut dolerent, alteris ut ne caderent, orando castigandoque sese impetrare consuevisse. Quo quidem animarum salutis studio Lucia illa Filippinia, cuius gloriam cum Catharinae

Thomasiae gloria consociavimus, vehementer sane, flagravit. Rem prorsus insuetam commemorare libet. Lucia enim, missionalium instar, non modo, Crucifixi manu gestans effigiem, per vias ac compita circumire, ut adulescentulas mulieresque ad pietatis officia adque christianae perceptionem doctrinae secum traheret, sed etiam in civitatibus et in oppidis passim, sicubi, aut officii causâ aut quia consulto accita, consisteret, tradere ipsamet feminis spiritualia exercitia: ad haec plurimae, vel leviores, confluere perque inflammata sanctae huius novensilis verba tali confici dolore, tam abunde flere, ut eam interdum rogarent, loqui ne pergeret, nisi ipsas tanta paenitentiae vi ad exitum abripi voluisset. Atque hic nonne fuit apostolatus spiritus, qui Luciam ad docendum, ad excitandos litterarum ludos, ad pias magistras constituendas propagandasque impulit? Verum si quaeramus, ardorem, vires ac gratias, ad perfectae sanctitatis culmen, cum proximorum beneficio, attingendum, unde ambae hae virgines sumpserint, affirmare licet, non aliunde eas, quam ex sacrae susceptione synaxis atque ex caritate in Augustum Sacramentum deprompsisse: cuius desiderio sic ardebant, ut, saltem semel, Eucharisticum epulum, nullo sacerdotum ministerio, sed prodigialiter omnino, accepisse perhibeantur. Huc, inquimus, huc, ad Christum Iesum in tabernaculis abditum fideles adeant, et ad divinam mensam persaepe, immo cotidie consistant, si sanctas novensiles in christianae adeptione perfectionis in provehendaque proximorum salute imitari volunt: quarum consecratio virginum cum in hos dies Octavae Festi Corporis Christi peropportune inciderit, nonne haec ipsa rei temporisque concursio, ut de hoc uno sanctitatis fonte virtutum incitamenta omnium hauriamus, suadet atque admonet? Faxit Deus, venerabiles fratres, dilecti filii, ut beatitatem caelestem, qua Catharina et Lucia fruuntur, aliquando omnes participemus. Quamobrem suavissimis Aquinatis verbis, in liturgiam horum dierum inductis, divino Ecclesiae Conditori supplicemus: « Tu, qui cuncta scis et vales: qui nos pascis hic mortales: tuos ibi commensales, coheredes et sodales fac sanctorum civium. Amen. Alleluia ».

II

IN SOLEMNI CANONIZATIONE

BEATORUM IOANNIS DE BRÉBEUF ET VII SOCIORUM, MARTYRUM, ROBERTI BELLARMINO EPISCOPI AC CONFESSORIS, AC THEOPHILI A CURTE, CONFESSORIS, IN BASILICA VATICANA SOLEMNITATE PRINCIPUM APOSTOLORUM, DIE XXIX IUNII MDCCCCXXX PERACTA.

Responsiones ad triplicem postulationem factam per Advocatum Sacri Consistorii, Augustum Milani, hae redditae sunt:

I. In religiosos viros hodie consecrandos, qui, etsi non una omnes eademque actione vitae, at simili tamen sanctitatis et miraculorum laude in Ecclesia Dei praestiterunt, christifidelium cogitatio atque exspectatio, vel absentium longissime, intenditur. Quo enim die, miris concentibus in excelsos templi huius fornices ascendentibus, immo etiam ubique gentium, Roma felix praedicatur, quae duorum Apostolorum Principum « cruore purpurata » sit, hoc ipso die, de hac veritatis Cathedra ad interitum usque humani generis perpetuo mansura, Roma teste, quam ob praecipuam in orbe catholico dignitatem etiam atque etiam felicem dixeris, Petrus in legitimo suae potestatis herede locuturus est. Atque ideo locuturus est, ut veluti indicet, quam vera sint, quam continenter Christi Iesu promissa perficiantur, sub Vaticani huius templi corona reticulato opere inscripta atque intuentium oculis proposita; ut vel impiis obcaecatisque stultitia hominibus ostendat, quanta sanctitatis vis atque virtus, per copiosos quosdam quasi rivulos, in Ecclesiae venas atque viscera permaneat ac diffluat; ut palam declaret, quot martyrum virginumque palmae, quot confessorum gesta rerumque mirabilia Ecclesiam nullo non tempore laetificarint. Et Petrum profecto mox audiemus edicentem, non aliter atque ii omnes, decus atque ornamentum Ecclesiae addidisse beatos Ioannem de Brébeuf eiusque socios, Robertum Bellarmino et Theophilum a Curte, qui ut sanctorum caelitum in album adscriberentur, nuper postulatum est. Verum, ante quam Petri successor atque heres petitioni adnuat, Deo Optimo Maximo, Deiparae Virginis illorumque omnium interposita deprecatione qui caelesti beatitate fruuntur, preces divini luminis conciliatrices adhibeantur oportet.

II. Beatissimus Pater non diu sibi cunctandum arbitratur, quin illud tandem aliquando perficiat, quod cum sit in communibus optatis, tum consilio ac proposito suo respondet ac congruit; sed cupit ut preces ite-

rentur ac potissimum invocetur, omnis auctor sapientiae sanctitatisque, Paraclitus Spiritus.

III. Res nullam iam recipit moram dilationemque patitur nullam: in eo est Sanctissimus Dominus noster, ut beatis, quos dixi, religiosis viris sanctorum caelitum honores decernat. Itaque supremum apostolicum magisterium, ab omni vacuum errore, verituri et supremae apostolicae auctoritati, cui non parêre nefas, obsecuturi, surgite universi, iidemque, animis gaudii laetitiaeque plenis, oraculum confestim edendum audite atque accipite.

Tunc consueta supra relata formula Ssmus Dñus Noster Beatos Ioannem de Brébeuf, Gabrielem Lalemant, Antonium Daniel, Carolum Garnier, Natalem Chabanel, Isaacum Jogues, Renatum Goupil, Ioannem De la Lande, Martyres, attributa eorum commemorationi die XXVII Septembris, item Robertum Bellarmino, Episcopum Confessorem, cuius memoria agetur die XVII Septembris ac Theophilum a Curte, Confessorem, die XIX Maii recolendum, Sanctos esse decrevit ac definivit. In solemni autem Missa Papali haec fuit

HOMILIA SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES, DILECTI FILII

Cum geminata ac duplicata hodie laetitia Nostra animum omnium vestrum putamus non consociari profecto non posse. Duo Apostolorum Principes in universo terrarum orbe, ubicumque christifideles degunt, at praecipue in Alma hac Urbe inque hac templi amplitudine ac magnificentia, sollemniter commemorantur. Petrus scilicet commemoratur, ex piscatore, qui retia in mare Galilaeae iaceret, factus divino nutu piscator hominum; et altera, post Christum angularem lapidem, petra, in qua Ecclesia stabiliretur atque immortalis consisteret; commemoratur item Paulus, in Damasceno itinere divinae gratiae vi atque efficacia adeo perculsus, ut ex nascentis christiani gregis insectatore « vas electionis » fieret ad evangelicam veritatem « coram gentibus et regibus, et filiis Israel », nervoso illo suo dicendi genere, nuntiandam; natalis eorum agitur quos populus romanus caelestes patronos veneratur, utpote qui in primis, ex Urbe, Christi asseclis huius doctrinam, invicta praedicatione, tam alte ambo defixissent, ut nec utriusque martyrio nec caesa atrociter ingenti fidelium multitudine novae religionis

incrementa praepedirentur. Geminatam quidem ac duplicatam diximus laetitiam, qua toti perfundimur, cum, quos nuper sanctos esse habendos sanctorumque prosequendos in Ecclesia catholica honoribus ediximus, eorum consecratio hodiernam sollemnitatem novo quodam splendore non tam augere videatur quam reapse condecoret. De multiplici igitur solacii huius fructu grati Deo benignissimo vehementer sumus. Quodsi de duorum gloria Apostolorum gaudere licet, quibus Roma debet, si, silva olim — ut Leo Magnus ait — frementium bestiarum et erroris magistra, evasit magistra veritatis et multo, quam ante, latius gentium sancta per Fidem gubernatrix, at una simul gestiendum mirâ christiani apostolatus in Ecclesia Dei perpetuitate, quam suâ ipsi vitâ sancti hi quoque novensiles testificantur. Cuius quidem apostolatus num una tantummodo ratio ac forma est? Num is tantummodo apostolus, qui dissitis barbarisque regionibus semen evangelii infert ingratumque saepe humum sudoribus ac sanguine mollit atque irrigat? At, contra, hoc ipso censendi sunt nomine quotquot aut, sanam scriptis suis declarando doctrinam haeresesque refellendo, fidelibus praecavent errantesque revocare contendunt, aut, in episcopalis vel sacerdotalis perfunctione muneris, tanto flagrant studio alienae salutis, ut populares, e sua ipsorum neglegentia ac lentitudine animi suscitatos de vitiorumve caeno extractos, ad sanctiorem vitam componunt. In Canadensibus igitur Martyribus, in Roberto Bellarmino Cardinali eodemque per aliquot annos Capuano archiepiscopo, in Theophilo a Curte Assisiatis alumno mirabilia omnibus proposuimus ad imitandum et sanctitatis et apostolatus exempla: ex quibus quidem alios alii, pro sua cuiusque condicione vitae, pro suis cuiusque officiis, ad meliora exardescendo, intueantur. — Itaque dilaudemus atque extollamus, venerabiles fratres, dilecti filii, Dei bonitatem ac miserationem, qui Ecclesiam suam, tot tantisque alicubi vexationibus oppressam ac difficultatibus implicitam, hac non sinit destitui, quoquo tempore, heroicae sanctitatis laude, talibusque patronis ac deprecatoribus carere non patitur: quibuscum utinam omnes, in aeternis caeli sedibus beate victuri, aliquando coniungamur. Amen.

SACRUM CONSISTORIUM

I. – CONSISTORIUM SECRETUM

Die 30 Iunii 1930, in Palatii Apostolici Vaticani consueta Aula habitum est *Consistorium secretum* cuius acta ex ordine sic referuntur.

Reverendissimus Cardinalis Locatelli detulit ac reddidit perulam Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium Beatissimo Patri, qui eam tradidit Reverendissimo Cardinali Sincero, pro hoc anno ipsius Sacri Collegii Cardinalium Camerario.

Dein Sanctissimus Patres Cardinales allocutus est.

I. – ALLOCUTIO SSMI DOMINI NOSTRI CREATIO ET PUBLICATIO NOVORUM S. R. E. CARDINALIUM

VENERABILES FRATRES

Indictam ante catholico orbi in totum superiorem annum et prorogatam dein in sex menses plenissimam admissorum veniam nostis hoc ipso die, mensis Iunii postremo, desitum iri, eandemque prorogationem id attulisse, ut anni ab collato Nobis sacerdotio quinquagesimi celebratio una simul quodammodo produceretur. Inde igitur et christifidelibus procurandae acrius salutis suae et Nobis cumulatioris capiendae laetitiae opportunitas exstitit. Etenim, haud aliter atque anno elapso, cives suos et, vel ex dissitis ac transmarinis regionibus, advenas in splendidissimis urbanis templis, inque sacris hypogaeis, ubi priscorum Ecclesiae temporum vestigia agnoscere ac venerari licet, Roma vidit suppliciter orantes; vidit excitatas in recordationem eventi Nobis fausti aedes iuvenibus excolendis; vidit novas ad Episcopum suum paene undique delatas pietatis significationes, exceptos a Nobis omnes, quotquot ad expiandos heic animos coivissent, et non sine paterni alloquii solacio dimissos. At praeterea, in consessu hoc vestro, sunt memoratu imprimis digna illa, quae sacrarum missionum indigenae observantiae caritatisque suae edidere, testimonia, plura

quidem et varia, quae Christi Iesu Vicario acciderunt suavissima, in quem, miro quodam catholicae unitatis sensu ingenuorumque animorum impetu, recentes a fide homines, etsi tam longe disiuncti, venerabundi suspicerent.

A qua, fortasse adhuc insueta, carissimorum Africae Asiaeque filiorum in Nos testificatione voluntatis sponte cogitatio Nostra ad Eucharisticum convertitur omnium nationum Conventum, Carthagine haud ita pridem habitum, qui, si Purpuratorum Patrum Antistitumque frequentia, sacerdotum multitudine, christifidelium sancte expiatorum ardore rituumque magnificentia ita ornatus apparuit, ut omnibus, vel a fide nostra alienis, admirationem et reverentiam commoveret, at loci tamen dignitate multo evasit augustior, ubi et oculis tot monumentorum avitae fidei reliquiae et mentibus tot Patrum martyrumque memoriae obversarentur. Verum - quod est sane laetabilius - non modo iis qui convenerant, sed Nobismet quoque ipsis, qui per Legatum Nostrum e Sacro Conlegio vestro delectum quasi praesentes aderamus, visus est Christus Iesus, sub Sacramenti velis pompâ ductus sollemni admodum, regionum illarum veluti possessionem recipere, in quibus eius nomen tantopere olim floruerat, et gratiae effusione suae missionalibus, qui in Africa paene universa ad evangelicam veritatem traducenda elaborant, perquam copiosos spondere ipsemet fructus. Eccur tanti ad perfectionem operis adfore non confidamus summam illam divinae gratiae vim atque virtutem, quam, ministerii sui adiutricem omnisque effectricem sanctitatis, et antehac Ecclesia experta perpetuo est et cotidie experitur? Cuius quidem rei argumento sunt sollemnia illa, per hunc mensem et vel hesterno die acta, quibus plures, alios alia ratione de christiana societate praeclare meritos, aut in beatorum aut in sanctorum caelitum album adscripsimus: unde apparuit, quemadmodum nulla est catholica natio, in qua, aetatum decursu, heroicarum virtutum absolutissima exempla defuerint, ita potuisse Nos, nationibus compluribus, apostolicae exercitio auctoritatis, gratificari.

Laeta ista quidem, quae, etsi vobis, Venerabiles Fratres, minime ignota, placuit tamen, quasi vos in laetitiae Nostrae partem vocando, commemorare. Verum tristia nonnulla interciderunt, quorum recentiora alia, alia iam pridem evenire coepta, quae nihilominus et exercere Nos pergunt et, nisi provideat caveatque benignissimus Ecclesiae Conditor, nimium diu exercitura in posterum videntur.

Atque primum dolemus non modo morte praereptos aliquot e Sacro Conlegio vestro viros, qui, diuturna iam consuetudine Nobiscum coniuncti, egregiam operam Nobis suam pro officio navabant, sed etiam viduatas pastoribus suis Ecclesias haud paucas. Mortalis quidem condicio vitae, et Numini, qui dat atque aufert, demisso animo obtemperandum; sed virorum labores Nostros propius longiusve participantium amissione quî non angamur? Hac praecipue de causa, ut quantum, omnibus perpensis, fieri poterat, vita functos suppleremus, nostis, Venerabiles Fratres, vos in Consistorium iussu Nostro accitos esse. Mox equidem suppleturi sumus; sed facere ante non possumus, quin, vos aliquantisper morando, duas magni ponderis causas, easdemque acerbitatis plenas, in medium proferamus; quae iampridem, quemadmodum diximus, pro eo ipso, quo fungimur, episcopatu Romano, tam Nos habent sollicitos, ut inde mentem animumque Nostrum avocare nequiverint nec diuturna illa atque operosior conventionum cum Italiae Rege initarum pertractatio, nec illa haud minus sane laboriosa pro Statu Civitatis Vaticanae et iuris constitutio et rerum omnium temperatio, nec denique alia illa, qua iamdiu premimur atque urgemur, cura in Italicis insulis inque dimidia paene continentis terrae parte domos in curionum usum exstruendi. Ab ea causa exordiri libet quae ad nova pertinet paroecialia templa cum curialibus aedibus coniunctim exaedificanda, quorum fit in dies acrior usquequaque necessitas extra Urbis moenia, quocumque scilicet celeriter, immo celerius, ingens populi multitudo conglobatur. Novas enim inibi civitates effectas dixeris, quae nescias utrum e civibus coaluerint, qui, de media Urbe, disiecta

partim ac vacuefacta, deturbati, domicilia ultra pomerium quaesivere, an ex advenis bene multis qui huc sponte migrarunt. Utcumque res se habet, facile numerari nequeant familiae, quae, cum in extremis eiusmodi partibus degant, opportuna curionum opera ac procuratione fere omnino destituuntur. Cui quidem necessitati, maximo impendio, et venerandi decessores Nostri occurrerunt et Nosmet ipsi subvenimus; at tamen quod faciundum superest, tantae id molis est, ut animum terreret ac frangeret Nostrum, nisi Dei providentiae Nostrorumque e dioecesi filiorum adiumento plene confideremus.

Altera accedit causa, cum priore ista arcte copulata, de qua coram vobis, Venerabiles Fratres, nonnihil attingamus: dicimus acatholicorum actionem, qui ab anno millesimo octingentesimo septuagesimo suis hanc Almam Urbem, catholici nominis veluti centrum, inficere erroribus, tantam inurendo divino Ecclesiae Conditori iniuriam tantumque facessendo animarum saluti periculum, cotidie petulantius conati sunt. Atque facile intellectu est, quam commode acatholici isti paucitate hac paroeciarum, necessitatibus prorsus impari, ad iniqui sui propositi adeptionem proficiant. Quid quod iis ipsis, vehementi cum animi Nostri maerore, nonnulla legum praescripta favere videntur, quae, si quis recte consideret, non animadvertere is nequeat, valde a spiritu et sententia discrepare sollemnis illius pacti conventi, quod catholicis ex Italia atque ex universo orbe tam magnam merito laetitiam commovit? Etenim, si ferre ac pati aliquo pacto poteramus, eos cultus, ad usum quod attineret, « admissos » nuncupari, qui in ipso nationis Statuto, quod vocant, ex praefinita quadam ratione, « tolerati » recte dicuntur, at neutiquam opinabamur Nobisque spondebamus, cum eiusmodi cultibus sic postea actum iri, ut non modo principio « tolerati » atque usu « admissi », sed etiam gratiam haud modicam legumlatorum et Civitatis procerum aucupati esse viderentur: qua rerum condicione illam, quam conquesti sumus, propagationem erroris adiuvari necesse esse, nemo non videt.

Quam quidem falsae contagionem doctrinae inde a pluri-

bus annis providum « a Praeservatione Fidei » Institutum, laeto non sine exitu, propulsare pro viribus ac prohibere contendit; nec reperimus quibus verbis gratum Nostrum profiteamur animum Patribus Cardinalibus, Antistitibus Urbanis ac sacerdotibus, religiosis denique laicisque viris, quotquot coeptum provexere antehac hodieque provehunt. Interea confidimus, Instituto huic, de re catholica optime merito, posse Nos, brevi, quo se magis in dies frugiferum praestet, et nervos et vires et opes adiicere, idem hoc cum alio componentes ac consociantes, quod de industria praemolimur, de templis et curialibus aedibus extra Urbis moenia excitandis. De industria praemolimur, inquimus, quandoquidem, cum Nobis copiosus rerum iam suppetat apparatus, quae, ad mentem Nostram praestitutasque a Nobis normas accurate digestae, ambobus inceptis aptaeque eorum ordinationi et coniunctioni prospiciunt, tum providentissimus Deus, tam in Nos perpetuo benignus ac munificus, recentiore hoc tempore Nobis quasi occurrere videtur, in Nostram et largiores opes et idoneos homines permittendo potestatem.

Alia denique sunt, quae, etsi Nos habent vehementer sollicitos, videntur tamen secum aliquid ferre spei exspectationisque meliorum temporum.

Meministis profecto, Venerabiles Fratres, cum diem praestituissemus Patriarchae Ioseph sacrum, ut, iactatae in Russicis regionibus religionis causâ, communes preces in Basilica Vaticana, Nobismet ipsis praeeuntibus, Deo Optimo Maximo adhiberentur, frequentissimum piissimumque populum Nobis adstitisse, et Romanorum civium exemplum, quorum praeterea alii in alias sacras Urbis aedes oraturi convenerant, ceteros paene ubique gentium secutos laudabiliter esse. Propositum enim Nostrum universus, ut nostis, excepit, non modo catholicorum hominum sed plurimorum quoque a Nobis dissidentium, consensus; in eorum templis, fraterno quasi foedere, supplicationes habitae; gratus ab iis ipsis erga Nos animus publice privatim significatus. Summae autem miserentis Dei benignitati acceptum referimus, quod tanta haec precum concordia haud

vacua fructibus, haud inanis evasit; fecundiorem eam posthac evasuram sperare licet, etsi, non ita pridem, divini nominis cultusque, per eas quas diximus regiones, inimici ad Ecclesiae insectationem exarsere acrius. Christo igitur humani generis Redemptori instandum, ut afflictis Russiae filiis tranquillitatem fideique profitendae libertatem restitui sinat; atque ut instare omnes, modico sane negotio atque incommodo, queant, volumus, quas fel. rec. decessor Noster Leo XIII sacerdotes cum populo post sacrum expletum preces recitare iussit, eaedem ad hanc ipsam mentem, scilicet pro Russia, dicantur; id ipsum Episcopi atque uterque clerus populares suos, vel sacro adstantes quoslibet, studiosissime moneant, in eorundemque memoriam saepenumero revocent.

Superest, Venerabiles Fratres, ut in sollemni hoc consessu vestro, eodemque pontificali senatu, de causa Melitensi perbreviter dicamus, ne ipsam videamur minoris facere, cum, contra, maximi ea sit ponderis ac momenti, sive per se ipsa, quia in controversiam venerunt - quod ad Nos attinet actionemque in ea re Nostram - praecipua religionis negotia, quae non aliud demum sunt, nisi Dei animarumque iura; sive ob principia, quae cum hisce ipsis cohaerent; sive quia ad nobilissimum fideique catholicae retinentissimum populum Melitensem res pertinet; sive quia eandem agi causam opus fuit cum excelsis potentissimi Britanniae Regis Indiarumque Imperatoris administris, quibuscum - Rege et Imperatore, inquimus, atque administris - Nobis et Apostolicae Sedi publicae intercedunt rationes, quas quidem fieri cotidie arctiores ex animo cupimus ac summopere confidimus. Totius equidem quaestionis Enarrationem documentis nixam, quam edere necesse habuimus, quemadmodum vobis, Venerabiles Fratres, tradi tempestive iussimus, ita praesto omnibus esse voluimus, quicumque de eiusmodi controversia clare ac plene edoceri student; quam igitur ad Enarrationem remittere omnes licet libenterque remittimus. Verum Nostri esse muneris ducimus, hanc, tam opportunam quam sollemnem, occasionem nancisci, ut iterum, perspicue profecto firmiterque,

tria quaedam asseveremus, quae ex Enarratione ipsa procul dubio colliguntur. Atque primum est, tempestatem hanc nec ab Apostolica Sede nec ab Episcopatu Melitensi commotam concitatamque esse. Alterum autem, ne tranquillitas ac pax restitueretur, quam Nos, una simul cum iisdem Episcopis, pro officio, sincere optabamus, prohibuisse et viros et acta et res, quae a Nostra voluntate nullo pacto pendebant, immo huic repugnabant, cum catholicae religionis iuribus obsisterent, quorum, pro supremo apostolico ministerio, et patrociniuin Nobis incumbit et periculum in Nos recidit: utrumque sane in hac causa eo gravius, quod de Melitensibus popularibus agitur, quorum veluti in medullis fidem esse defixam, nemo unus ignorat. Tertium denique est, nullo horae momento cum Nos, tum Melitensem episcopatum, in certamen politicum descendisse, qui hoc unum haberemus Nobis propositum, ut ea principia easque de moribus leges revocaremus, ediceremus atque inculcaremus, unde catholicorum vita atque actio nec abscedere nec seiungi quoquo modo potest.

In quo aut perperam in res alienas interpositam auctoritatem aut civium libertatem iniuriâ coërcitam, recte affirmari nequit. Neque enim actionem hac in re Nostram et Melitensis Episcopatus dixeris illicitam in res alienas interpositionem, quando id Apostoli acceperunt mandati, ut non modo mentes doctrinâ inlustrarent, sed etiam voluntates ad legum observationem permoverent: *Euntes docete omnes gentes... docentes eos servare omnia quaecumque mandavi vobis.* [1] Nec cohibitam imminutamvê per Ecclesiae praecepta civium libertatem dixeris, quam, contra, non opprimit, non extenuat - immo etiam protegit vetatque ne in licentiam desciscat - lex morum christiana, cuius est, libertatis usum moderari statutosque eidem libiti ac liciti fines efficere ne quis transgrediatur ac violet. Quae tam vera tamque luculenta sunt, ut qui ea in dubium revocare velit, is profecto fundamenta ipsa et privati et publici ordinis debilitare velle videatur.

[1] MATTH., XXVIII, 19, 20.

Iam ut eo veniamus, quo imprimis per sacri huius Consistorii convocationem spectavimus, placet in amplissimum Conlegium vestrum adsciscere egregios Praesules quinque, quorum opera, sive in Apostolicae Sedis legationibus sive in Romanae Curiae officiis sive in episcopalis perfunctione muneris perutilis, accidit Nobis probatissima.

Hi sunt:

Sebastianus Leme da Silveira Cintra, Archiepiscopus S. Sebastiani Fluminis Ianuarii;

Franciscus Marchetti-Selvaggiani, Archiep. tit. Seleucien. in Isauria, Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Secretarius;

Raphaël Carolus Rossi, Archiep. tit. Thessalonicen., Sacrae Congregationis Consistorialis Adsessor;

Iulius Serafini, Ep. tit. Lampsacen., Sacrae Congregationis Concilii Secretarius;

Achilles Liénart, Episcopus Insulensis.

Quid vobis videtur?

Itaque, auctoritate Dei omnipotentis, beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, creamus et publicamus S. R. E. Cardinales

Ex Ordine Presbyterorum

Sebastianum Leme da Silveira Cintra,
Franciscum Marchetti-Selvaggiani,
Raphaëlem Carolum Rossi,
Iulium Serafini,
Achillem Liénart.

Cum dispensationibus, derogationibus et clausulis necessariis et opportunis. In nomine Pa✠tris et Fi✠lii et Spiritus✠ Sancti. Amen.

Reliquum iam non est nisi ut viduatis Pastore suo Ecclesiis consulamus.

II. – PROVISIO ECCLESIARUM

Tum Sanctissimus sequentes proposuit Ecclesias:

Patriarchatum titularem Indiarum Occidentalium, cui adnexum est officium Pro-Capellani Maioris Sacrarii Catholici Regis et Vicarii generalis Castrensis Hispaniarum, contulit R. P. D. Raymundo Perez y Rodriguez, hactenus Episcopo titulari Sionensi.

Metropolitanae Ecclesiae Capuanae praefecit R. P. D. Salvatorem Baccarini, hactenus Episcopum Terracinensem, Privernensem et Setinum.

Titulari archiepiscopali Ecclesiae Philippopolitanae in Thracia, praefecit R. D. Carolum Salotti, Antistitem Urbanum et in Sacra Rituum Congregatione Fidei Promotorem generalem.

Cathedrali Ecclesiae Comensi, R. P. D. Alexandrum Macchi, hactenus Episcopum Andriensem.

Cathedrali Ecclesiae Faventinae, R. P. D. Antonium Scarante, hactenus Episcopum Sarsinatensem et Brictinoriensem.

Cathedrali Ecclesiae Cremensi, R. D. Marcellum Mimmi, Cubicularium secretum supra numerum et Seminarii interdioecesani Bononiensis rectorem.

Cathedralibus Ecclesiis Potentinae et Marsicensi, invicem perpetuo unitis, R. D. Augustum Bertazzoni, Capellanum honoris Sanctitatis Suae et archipresbyterum oppidi *San Benedetto Po* in dioecesi Mantuana.

Cathedrali Ecclesiae Lincolnensi, R. D. Aloisium Kucera, parochum loci *Protivin* in archidioecesi Dubuquensi.

Titulari episcopali Ecclesiae Oriensi, R. D. Silvestrum Espelage, O. F. M., deputatum Vicarium Apostolicum de Wuchang.

Titulari episcopali Ecclesiae Cadossensi, R. D. Casparem a Pinell, O. F. M. Capuccinorum, in saeculo Michaelem Monconill y Viladot, deputatum Vicarium Apostolicum nuper erecti vicariatus de Caquetà.

Insuper alios etiam per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos Sacrorum Antistites publicavit, nimirum:

ARCHIEPISCOPOS

Cyrrhensem, Ianuarium Cosenza iam Archiepiscopum Capuanum, nuper vita functum.

Sardianum, Arcturum Hinsley, iam Episcopum tit. Sebastopolitanum, Delegatum Apostolicum ad missiones africanas.

Dubuquensem, Franciscum Beckman, iam Episcopum Lincolnensem.

Bosporanum, Iosephum Kessler, iam Episcopum Tiraspolensem.

Beneventanum, Adeodatum Iosephum Piazza.

Reginatensem, Iacobum Carolum Mac Guigan.

Hobartensem, Gulielmum Hayden, iam Episcopum Wilcanniensem.

Preslavensem, Mathiam Clementem Lenihan, iam Episcopum Great-Ormensem.

Aeginensem, Aemilium Ioannem Grouard, iam Episcopum Iboritenum.

Mesembrianum, Carolum Margotti, cum munere Delegati Apostolici Constantinopolitani.

Beroënsem, Iosephum Miralles y Sbert, Episcopum Maioricensem.

Cyrrhensem, Iosephum Pizzardo.

Traianopolitanum, Hyacinthum Gaggia, Episcopum Brixiensem.

Ultraiectensem, Ioannem Henricum Jansen.

Nicaenum, Iosephum Pizzardo, iam Archiepiscopum electum Cyrrhensem.

Garellensem, Antonium Bonaventuram Jeglić, iam Episcopum Labacensem.

Pondicheriensem, Augustum Simeonem Colas.

EPISCOPOS

Epiphaniensem, Aemilianum Iosephum Lonati, Praelatum *nullius* Sancti Ioseph de Grajahú.

Tucumanensem, Augustinum Barrère.

Pineroliensem, Gaudentium Binaschi.

Tudensem, Antonium García y García.

Peterboroughensem, Dionysium O'Connor.

Victoriensem in insula Vancouver, Gerardum Murray.

Apuanum, Ioannem Sismondo.

Geraldtonensem, Iacobum O'Collins.

de Townsville, nuper erecta dioecesi, Terentium Bernardum Mac Guire.

Tabasquensem, Vincentium Camacho.

Remesianensem, Fridericum Melendro, primum Vicarium Apostolicum de Anking.

Samiensem, Vincentium Migliorelli, iam Episcopum Sancti Severini et Administratorem perpetuum Treiensem.

Maioricensem Iosephum Miralles y Sbert, iam Episcopum Barcinonensem.

Barcinonensem, Emmanuelem Irurita y Almandoz, iam Episcopum Illerdensem.

Pacensem, Iosephum Alcaraz Alenda.

Iboritenum, Iacobum Cassidy, quem constituit Auxiliarem R. P. D. Danielis Francisci Feehan, Episcopi Riverormensis.

Attudensem, Natalem Gubbels, Vicarium Apostolicum de Ichang.

Vindensem, Edgarum Aristidem Maranta, Vicarium Apostolicum Daressalamensem.

Cidyessensem, Iustinum Paulinum Albouy, Vicarium Apostolicum de Nanning.

Ostracinensem, Franciscum O'Rourke, Vicarium Apostolicum Orae Benini.

Sebastopolitanum, Antonium Hilfrich, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Caroli Augustini Kilian, Episcopi Limburgensis.

Brixinensem, Ioannem Geisler.

Seljensem, Olavum Offerdahl, Vicarium Apostolicum Norvegiensem.

Peoriensem, Iosephum Henricum Schlarman.

Nicensem, Paulum Rémond, iam Episcopum Clysmatenum.

Gordenum, Ioannem Saint Pierre, Auxiliarem R. P. D. Alexii Lemaître Archiepiscopi Carthaginensis.

de Kottar, nuper erecta dioecesi, Laurentium Pereira.

de Salem, nuper erecta dioecesi, Henricum Amatum Prunier.

II. – CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria V, 3 Iulii 1930, in Aula supra porticum Basilicae Vaticanae, fuit Consistorium publicum, in quo Beatissimus Pater rubrum pontificalem Galerum solemniter imposuit Cardinalibus a se creatis et publicatis in superiore secreto Concistorio, nimirum:

Sebastiano Leme Silveira da Cintra;

Francisco Marchetti Selvaggiani;

Raphaeli Carolo Rossi;

Iulio Serafini;

Achilli Liénart.

Interim per Advocatum sacri Consistorii Ioannem Guasco altera peroratio fiebat causae ven. Dominici Savio adolescentis ex Oratorio Salesiano.

III. – CONSISTORIUM SECRETUM

Publico expleto Consistorio, secretum habitum ut in consueta Aula, in quo Beatissimus Pater primum os clausit Cardinalibus Leme da Silveira Cintra, Marchetti Selvaggiani, Rossi, Serafini et Liénart, deinde sequentes proposuit Ecclesias.

PROVISIO ECCLESIARUM

Cathedrali nuper erectae Ecclesiae Gravelburgensi praefecit R. D. Rodericum Villeneuve, e Congregatione Oblatorum B. M. V. Immaculatae.

Titulari episcopali Ecclesiae Semtensi, R. D. Franciscum Gjini, sacerdotem ex archidioecesi Dyrrhachiensi, quem constituit Abbatem *nullius* Sancti Alexandri de Orosci.

Titulari episcopali Ecclesiae Olympenae pro ritu byzantino-slavo, R. D. Petrum Būčis, Praepositum generalem Congregationis Clericorum Regularium Marianorum.

Titulari episcopali Ecclesiae Anthedonensi, R. D. Alexandrum García Fontcuberta, ex Ordine Praedicatorum, deputatum Vicarium apostolicum de Haiphong.

Titulari episcopali Ecclesiae Tuscamiensi, R. D. Thomam Emmet, e Societate Iesu, quem constituit Vicarium Apostolicum Iamaicae.

Titulari episcopali Ecclesiae Clysmatenae, R. D. Albertum Petrum Falière, e Societate Parisiensi missionum ad exteras gentes, quem deputavit Vicarium Apostolicum Birmaniae septemtrionalis.

Titulari episcopali Ecclesiae Barbalissenae, R. D. Thomam Wade, e Societate Mariae, quem constituit Vicarium apostolicum insularum Salomonicarum septentrionalium.

Titulari episcopali Ecclesiae Bityliensi, R. D. Alexandrum Paulum Chabanon e Societate Parisiensi missionum ad exteras gentes, deputatum Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Eugenii Allys, Vicarii Apostolici de Huè.

Insuper edixit per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciasse *Archiepiscopum Coloniensem in Armenia*, R. D. Vahan Koutchourian, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Iosephi Rokossian, Archiepiscopi Constantinopolitani Armenorum.

Deinde Sanctissimus os aperuit Cardinalibus Leme da Silveira, Marchetti Selvaggiani, Rossi, Serafini et Liénart, singulisque Annulum tradidit et titulos assignavit, nimirum:

Sebastiano Leme da Silveira Cintra, *titulum Ss. Bonifacii et Alexii.*

Francisco Marchetti Selvaggiani, *titulum S. Mariae Novae.*

Raphaeli Carolo Rossi, *titulum S. Praxedis.*

Iulio Serafini, *titulum S. Mariae supra Minervam.*

Achilli Liénart, *titulum S. Sixti.*

Tum Reverendissimus Cardinalis Leme da Silveira Cintra, praestito iuramento, Pallium postulavit consueto more pro Ecclesia metropolitana *Sancti Sebastiani Fluminis Ianuarii*, quam habet per successionem. Et post eum petitio Pallii etiam facta est pro Ecclesiis archiepiscopalibus *Beneventana, Capuana, Dubuquensi, Reginatensi, Hobartensi, Ultraiectensi, Pondicheriensi*, ac, ex privilegio, pro episcopali Ecclesia *Barcinonensi.*

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

REGINATENSIS

DE ARCHIDIOECESIS DISMEMBRATIONE ET DIOECESIS GRAVELBURGENSIS ERECTIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Universa christifidelium cura, quae supremo Ecclesiarum Pastori incumbit, officium eidem imponit consulendi ut novae dioeceses erigantur, quoties necessitas aut evidens utilitas id exigat. Cum itaque in utilitatem fidelium, qui amplissimam archidioecesim Reginatensem incolunt, ab Apostolica Sede expostulatum sit, ut ab eadem archidioecesi territorii pars seiungatur in novam erigenda dioecesim: Nos, omnibus praehabitis ad rem necessariis, ac suffragante venerabili fratre Andrea Cassulo, Archiepiscopo Leontopolitano ac in ditione Canadensi Delegato Apostolico, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum consilio, omnibus mature perpensis, oblatis precibus annuere censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, ab archidioecesi Reginatensi eam territorii partem, cuius fines inferius describentur, in perpetuum avellimus ac separamus; territorium autem hoc ita avulsum, mutatis idcirco archidioecesis Reginatensis finibus, in novam ac distinctam erigimus dioecesim, quam ab urbe *Gravelbourg* « Gravelburgensem » nuncupari volumus ac mandamus. Novae huic dioecesi Gravelburgensi hos fines assignamus: ad occidentem, limites inter provinciam civilem *Alberta* et provinciam civilem *Saskatchewan;* ad meridiem, fines inter regionem Canadensem et Foederatos Americae Septentrionalis Status: ad orientem vero, finis prosequitur limitem occidentalem *rang* sub numero XXV (ad occidentem secundi meridiani) incipiendo ab extremitate meridionali *Township* 1 usque ad extremum septentrionale *Township* 8, iuxta agrorum mensuram officialem provinciae civilis *Saskatchewan;* deinde idem finis, vertens linea recta ad occidentem, attingit limitem occidentalem *rang* XXVII (ad occidentem eiusdem secundi meridiani), et per eundem limitem ascendit ad extremum septentrionale *Township* 13; inde, vertens denuo recta linea ad occidentem, attingit tertium meridianum et, secus eamdem lineam meridianam, ascendit usque ad extremitatem septemtrionalem *Township* 16; a

qua, vertens item linea recta ad occidentem, attingit limitem occidentalem *rang* VII (ad occidentem tertii meridiani), et per eumdem limitem ascendit denique usque ad intersectionem cursus fluminis Saskatchewan; demum ad septentrionem, cursus eiusdem fluminis a praefata intersectione usque ad provinciae *Saskatchewan* limitem occidentalen. Noviter ita erectae ac circumscriptae dioecesis *Gravelburgensis* sedem et cathedram episcopalem in urbe *Gravelbourg* constituimus, quam proinde ad civitatis episcopalis fastigium extollimus, eidemque omnia privilegia ac iura tribuimus, quibus ceterae civitates episcopales iure communi fruuntur. Ecclesiam vero paroecialem Sanctae Philumenae, in eadem civitate exstantem, eius titulo ac paroecialitate servatis, ad Ecclesiae cathedralis gradum et dignitatem evehimus; simulque ipsi eiusque pro tempore Episcopis, omnia tribuimus iura, honores, insignia, favores, gratias ac privilegia, quibus aliae cathedrales Ecclesiae earumque Antistites iure communi vel legitima consuetudine gaudent, et cum omnibus oneribus et obligationibus iisdem adnexis. Ipsam vero cathedralem Ecclesiam Gravelburgensem metropolitanae Ecclesiae Reginatensis suffraganeam constituimus eiusque pro tempore Episcopos, metropolitico Archiepiscopi Reginatensis iuri subiicimus. Cum autem praesentis temporis adiuncta haud permittant, quominus in nova hac dioecesi canonicorum Capitulum modo instituatur, indulgemus, ut pro canonicis, dioecesani Consultores, ad tramitem iuris, interim eligantur. Quod vero attinet ad huius dioecesis regimen et administrationem, ad Seminarii dioecesani institutionem, ad Vicarii capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum ac fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, rite servari iubemus quae sacri canones praescribunt. Quod autem ad clerum in particulari spectat, statuimus ut, simulac novae huius dioecesis erectio ad exsecutionem mandata fuerit, eo ipso clerici Ecclesiae illi censeantur adscripti, in cuius territorio legitime exstant. Statuimus insuper ut episcopalem mensam ac dotem constituant, praeter curiae emolumenta et ceteras oblationes, quae forte a fidelibus, in quorum bonum dioecesis erecta est, praeberi solent, taxae ad instar cathedratici aliaque, iuxta sacros canones, onera, ab Episcopo, discreto eius arbitrio, iuxta morem aliorum Canadensis regionis Episcoporum, imponenda. Mandamus denique ut documenta omnia et acta, quae novam dioecesim eiusque clericos et fideles respiciunt, quam primum fieri poterit, ab archidioecesis Reginatensis cancellaria, ad dioecesis Gravelburgensis curiam tradantur, ut in proprio archivo serventur. Quibus omnibus ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda, praefatum venerabilem fratrem Andream Cassulo, in ditione Canadensi Delegatum Apostolicum, deputamus eidemque necessarias et opportunas facultates tribuimus,

etiam subedelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum ac definitive sententiam dicendi de quavis occurrente difficultate vel oppositione, in exsecutionis actu quomodolibet oritura, et cum onere ad Sacram Congregationem Consistorialem mittendi, infra sex menses ab his Litteris acceptis computandos, peractae exsecutionis actus authenticum exemplar. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint; etiam si expressa et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu, notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas tanquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, evectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo, die trigesima prima mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno octavo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
Cancellarius S. R. E.

✠ B. CARD. POMPILJ,
Episcopus Velitrnus.

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XL, n. 13. – M. Riggi.

II

ROCKAMPTONENSIS

DE DIOECESIS DISMEMBRATIONE AC DE NOVAE DIOECESIS DE TOWNSVILLE IN STATU AUSTRALIENSI DE QUEENSLANDIA ERECTIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ecclesiarum in orbe circumscriptiones, si rerum temporumque adiunctis apte respondeant, haud dubio christiano nomini latius propagando et pastorali ministerio facilius exercendo maxime conferunt. Cum itaque venerabilis frater Ioseph Shiel, hodiernus Episcopus Rockamptonensis, iamdiu a Nobis enixe postulaverit, ut sua dioecesis nimia vastitate laborans dismembraretur ac nova in septentrionali parte dioecesis constitueretur: Nos, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis, oblatas praefati Antistitis Rockamptonensis preces benigne excipiendas censuimus. Quare Nos, de Apostolicae potestatis plenitudine, ea quae sequuntur praesentibus Litteris decernimus ac statuimus. I) E dioecesi Rockamptonensi in Statu foederali Australiano Queenslandiae territorium seiungimus ac separamus hisce finibus circumscriptum: ad meridiem gradus vicesimus primus latitudinis australis usque ad gradum centesimum quadragesimum quintum longitudinis ad Greenwich urbis orientem; deinde iuxta eumdem gradum, meridiem versus usque ad vicesimum secundum latitudinis australis gradum; postea occidentem versus usque ad fines administrativos provinciae civilis, cui nomen *Gregory North;* denique meridiem versus iuxta fines eiusdem provinciae usque ad vicesimum tertium latitudinis australis gradum, a quo deinceps gradu separabitur residua parte, quae dioecesi Rockamptonensi adhuc spectabit, usque ad fines territorii civilis, cui nomen *Territory North;* ad orientem Oceanus Pacificus; ad occidentem territorium civile, cui nomen *Territory North;* ad septemtrionem vero novae huius dioecesis fines, praehabito iam voto Vicarii Apostolici de Cooktown, ita immutati erunt ut pro latitudinis gradu decimo octavo et semis, quo hucusque dioecesis Rockamptonensis a vicariatu de Cooktown seiunge-

batur, in posterum iidem sint ac fines civilium paroeciarum *Pitt, Ceach, Garrawalt, Cromwell, Reardon, Lake Lucy, Fenwick, Mc Bride, Wyandotte, Lynwater, Dashwood, Baroota, Mamberra, Haycok, Castleton, Glenrowan, Gongora, Nigra, Malacura, Degger, Wonnemarra, Illewanna, Candia, Mittagong, Napier, Claraville, Mittori, Cochrane, Clarecourt, Yarnton, Arkarra, Milgarra, Caping, Culzean, Renfrew, Taldora, Begee, Mandingol, Glendalough, Baines, Ferdinand, Ladysmith, Wadham, Oriel, Miletus, Calen, Boodery*, quae paroeciae omnes novae dioecesi in posterum pertinebunt. Territorium hoc ita circumscriptum et cum insulis adnexis in novam ac distinctam dioecesim ab urbe principe de *Townsville* nuncupandam suprema Nostra potestate erigimus et constituimus; II) ad novam hanc dioecesim de *Townsville* hae paroeciae ecclesiasticae spectabunt, videlicet: *Ayr* et *Brandon, Bowen, Charters Towers, Cloncurry, Halifax, Home Hill, Hughenden, Ingham, Mundingburra, Proserpine, Richmond, Townsville, Townsville West, Townsville South;* III) dioecesis de *Townsville* ita a Nobis erectae sedem in urbe *Townsville* figimus, quam idcirco ad civitatum episcopalium fastigium evehimus, eique omnia iura et privilegia tribuimus, quibus ceterae civitates episcopales fruuntur; Episcopi autem cathedram in eiusdem urbis ecclesia principe Sacratissimo Cordi Iesu dicata constituimus ac eam proinde ad cathedralis dignitatem extollimus et ei eiusque pro tempore Episcopis iura omnia, honores, insignia, favores, gratias et privilegia tribuimus, quibus ceterae cathedrales earumque Episcopi iure communi vel legitima consuetudine in Australia pollent ac gaudent, eosque iisdem oneribus et obligationibus adstringimus, quibus ceteri per orbem Episcopi subiiciuntur; IV) dioecesim hanc de *Townsville* metropolitanae Ecclesiae Brisbanensi suffraganeam constituimus, eiusque pro tempore Episcopos metropolitico iuri Archiepiscopi Brisbanensis subiicimus; V) cum vero temporum adiuncta modo prohibeant quominus canonicorum Capitulum in cathedrali ecclesia erigatur, indulgemus ut interim pro canonicis dioecesani Consultores ad iuris normam instituantur; VI) volumus insuper ut, quam primum fieri poterit, saltem parvum Seminarium dioecesanum erigatur iuxta Codicis praescripta et normas a Sacra Congregatione de Seminariis traditas, ut in eo alumnorum, qui in spem Ecclesiae succrescunt, pietas et doctrina vigeat ac floreat; VII) Episcopalem mensam constituent tum fidelium oblationes, in quorum bonum dioecesis erecta est, et curiae episcopalis emolumenta, tum cathedraticum Episcopo iuxta regionis consuetudinem solvendum; item eidem Episcopo, iuxta morem in Australia vigentem, facultatem facimus unam vel duas ex dioecesis paroeciis sibi reservandi, si id episcopali dignitati aptius consulendae necessarium ipse duxerit; VIII) quod vero attinet ad novae huius

dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera, aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones praescribunt; quod autem ad clerum praecipue spectat, decernimus ut simulac Constitutio haec exsecutioni mandata fuerit, eo ipso clerici omnes Ecclesiae illi censeantur adscripti, in cuius territorio legitime exstant; IX) volumus insuper ut documenta omnia et acta, quae novae dioecesis de *Townsville* territorium respiciunt, cum primum fieri poterit, a cancellariis tum dioecesis Rockamptonensis, tum vicariatus apostolici de Cooktown curiae episcopali de *Townsville* tradantur, ut in eius archivo religiose serventur; X) Nobis insuper et Apostolicae Sedi facultatem reservamus novam ineundi circumscriptionem modo erectae dioecesis, quandocumque id in Domino expedire visum fuerit.

Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsequenda deputamus venerabilem fratrem Bartholomaeum Cattaneo, Archiepiscopum titularem Palmyrenum, Delegatum Apostolicum in Australasia, eique necessarias et opportunas facultates tribuimus etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in officio vel ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus imponimus ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide authenticum exemplar peractae exsecutionis actus infra sex menses ab his Litteris datis transmittendi. Volumus tandem ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio vel quolibet alio inexcogitato defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse, sed eas tamquam ex certa scientia et potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat, inviolabiliter observari debere et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem quae a Nobis praesentibus Litteris decreta sunt infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem

omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo, die duodecima mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno nono.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
Cancellarius S. R. E.

G. M. CARD. VAN ROSSUM,
S. C. de Prop. Fide Praefectus.

Ioseph Wilpert, *Decanus Coll. Proton. Apostolicorum.*
Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLI, n. 55 - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

REGIO SEPTENTRIONALIS VICARIATUS APOSTOLICI CONGI SUPERIORIS DISTRAHITUR ET IN VICARIATUM ERIGITUR TITULO DE KIVU.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Vestigiis Decessores Nostros secuti, longinquos Missionum vicariatus, qui territorii latitudine atque incolarum numero conspicui sint, ad provehendas in eisdem Fidei res, in plures partes, quae a propriis pastoribus regantur, data opportunitate dividimus. Hac moti ratione, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, praesentium Litterarum tenore regionem vicariatus apostolici Congi Superioris, qua ad septentrionem versus fere totus districtus civilis de *Kivu* constituitur, ab eodem vicariatu distrahimus ac separamus. Ex eodem vero territorio, sic ab apostolico vicariatu Congi Superioris seiuncto, novum apostolicum vicariatum constituimus cui nomen de *Kivu* tribuimus. Huiusmodi autem novi vicariatus limites erunt: ad septentrionem vicariatus apostolicus de Stanley Falls; ad orientem vicariatus Ugandensis, lacus de Kivu, vicariatus de Ruanda ac de Urundi, denique lacus de Tanganika; ad meridiem meridianus 5.5 latitudinis; ad occidentem limites

civiles districtus de Kivu. Hunc vero novum de Kivu vicariatum apostolicum Patrum curis e Societate Missionariorum Africae ad Nostrum et huiusce Sanctae Sedis beneplacitum in Domino committimus.

Haec statuimus decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVI mensis Decembris anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

VENERABILIS DEI FAMULA PAULA FRASSINETTI, CONGREGATIONIS SORORUM A SANCTA DOROTHEA FUNDATRIX, BEATA RENUNTIANTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Misericordia Dei ad sublevandas temporum necessitates resque religionis parandas continenter suscitat fideles ac vivificat, sanctitate praeditos peculiaribusque virtutibus instructos, qui vita, qua in exemplum enitent, atque institutis, quae condunt, ac Deo adiuvante moderantur, opportune congrueque videantur in Ecclesia Christi prodire. Quos inter ab incunabulis Ecclesiae innumerabiles tam viri quam mulieres recensentur; ex eisdemque plures Nos ipsi, hisce temporibus Nostris, ad altarium fastigia evehendos curavimus. Illorum in numero computanda quoque est pia Congregationis Sororum a Sancta Dorothea Fundatrix, quae in hac ipsa Alma Urbe Nostra vix abhinc annis octo et quadraginta in Domino quievit. Ianuensi in civitate orta Famula Dei v Nonas Martias, anno MDCCCIX, a piis honestisque parentibus, eadem die sacro baptismate est abluta, eidemque nomina Paula, Angela, Maria imposita sunt. A puerilibus ludis aliena, de caelestibus potius quam de terrenis rebus sollicita, pietate christianisque virtutibus ornata pueritiam transegit; atque intempestive genetrice sua orbata, ac paulo post etiam amita, quae matrem suffecerat in domo regenda, vix duodecim annos nata domus paternae reique familia-

ris curam, iam prudentia rerumque usu conspicua, ita suscepit, ut iuvenibus puellisque aetate aequalibus tanquam exemplar virtutum imitandum ab omnibus commendaretur. At providentissimum esse huiusmodi rei familiaris gerendae alumnatum ea, quae a Dei Famula erunt postea agenda pro Congregatione sua, demonstrant. Cupiebat vero, iuvenis adhuc, venerabilis Paula Deo inservire, in aliquam iam constitutam religiosam familiam adscita, sed, tum ob suum erga genitorem affectum tum ob malefirmam valetudinem, consilium suum tunc temporis demisit; sed domi rebus mundanis plane renuntians, mortificationibus ieiuniisque corpus suum in servitutem redigens, indefessa laboribus atque oratione, iugiter quae Dei sunt cogitans, ut sancta esset corpore et spiritu, perfectionis christianae semitas valide aggressa est. Anno millesimo octingentesimo tricesimo ut corporis valetudinem reficeret, apud fratrem curionem in oppido *Quinto*, quod vocant, aliquid temporis est commorata eoque in loco prima fundamenta iecit Instituti, quod dein a Sancta Dorothea nuncupatum, anno MDCCCXXXIV die XII Augusti primum constituit. Instituti condendi exordia valde difficilia fuere; enituitque tantis in discriminibus Paulae prudentia ac fortitudo; omni destituta ope, ipsa, in divina Providentia tantum confisa, se ad novam religiosarum familiam pro puellis educandis firmandam toto pectore dedit. Ac revera quod vitae ei fuit, Venerabilis Serva Dei totum impendit in religiosa moderanda atque amplificanda, quam instituerat, Congregatione; quae brevi, favente Deo, propagines suas sic effudit, ut, vivente adhuc legifera matre, non modo in Italiam sed et in Brasiliam atque in Lusitaniam Sorores a Sancta Dorothea migraverint. Venerabilis ipsa Fundatrix, quamvis persaepe haud firma uteretur valetudine, usque ad mortem alacri studio est moderata suum a S. Dorothea Institutum, quod, post tot tantasque aerumnas vicissitudinesque, adprobationem Apostolicam ubique locorum anno millesimo octingentesimo sexagesimo tertio Litteris Apostolicis sub Piscatoris anulo tandem obtinuit. In gravi moderatricis generalis munere nitide obeundo, effulsit pia virgo suavitate ac prudentia, atque adeo mirabiliter se aliquando gessit, ut spirituum discretione secretorumque cordium cognitione pollere visa sit; erga Romanum Pontificem ac Sanctam Sedem observantissima, continenter ea, quae ab Ecclesia eiusdemque moderatoribus praescripta essent, tanquam tutissimas agendi regulas habuit; nil denique aliud sibi constanter proposuit, nisi operibus suis gloriam Dei quam maxime provehere. Laboribus tandem fracta, atque apopleptico morbo semel iterumque tentata, Ecclesiae Sacramentis rite munita, in romana Congregationis suae domo principe, die dominico XI Iunii an. MDCCCLXXXII placidissimo exitu obdormivit in Domino. Sanctitatis vero fama, qua iam dum vitam mortalem agebat Ancilla Dei

inclaruerat, post eius obitum ac funus, in dies vividior apud omnes facta est. Nil propterea mirum si Venerabilis Famulae Dei Paulae Frassinetti causa a rec. mem. Decessore Nostro Pio Papa X digna habita fuerit, quae Sacrae Rituum Congregationi cognoscenda committeretur; ita ut anno millesimo nongentesimo sexto ipse Pontifex manu propria die XXI Augusti Commissionem causae signaret. Inquisitionibus itaque iudicialibus in Famulae Dei vitam resque gestas ad iuris normam expletis, ceterisque omnibus rite absolutis Nos cum mox etiam super Venerabilis Servae virtutibus disceptari coeptum sit, sollemni decreto decimo octavo Kalendas Septembris, anni millesimi nongentesimi vicesimi octavi edito, Venerabilis Dei Famulae Paulae Frassinetti virtutes heroicum attigisse fastigium sancivimus. Agitata dein quaestione de duobus miraculis, quae a Deo patrata ferebantur per eiusdem Venerabilis intercessionem, post duas Congregationes, antepraepatoriam scilicet et praeparatoriam, nec non aliam generalem Congregationem, quae coram Nobis die prima Aprilis, hoc ipso anno, habita est, rebus omnibus acerrimo iudicio investigatis, Nosmetipsi die sexta Aprilis anno volvente millesimo nongentesimo trigesimo proposita miracula constare sollemniter declaravimus, ulteriusque proinde in casu procedi posse. Cum igitur esset de virtutum heroicitate ac de miraculis prolatum iudicium, illud tantum supererat discutiendum, num Venerabilis Ancilla Dei inter Beatos caelites *tuto* foret recensenda. Hoc dubium propositum est a dilecto filio Nostro Alexandro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Verde, Causae relatore, in Comitiis generalibus coram Nobis habitis die nona ac vicesima mensis Aprilis vertentis anni, omnesque qui aderant, tam Cardinales quam Sacrorum Rituum Consultores, unanimi consensione affirmative responderunt. Nos autem in tanti momenti re Nostram aperire mentem distulimus donec enixis precibus a Patre luminum subsidium posceremus. Quod cum impense fecissemus, tandem die quarta Maii huiusmet anni, scilicet, Dominica secunda post Pascha, Bono Pastori recolendo consecrata, Eucharistico Sacro rite litato, adstantibus dilectis filiis Nostris Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti, qui Sacrorum Rituum Congregationi praepositus est, atque Alexandro Verde, Causae relatore, nec non dilectis filiis Alphonso Carinci, Congregationis Rituum Secretario, et Carolo Salotti, Sanctae Fidei Promotore generali, auctoritate Nostra pronunciavimus *tuto* procedi posse ad sollemnem Venerabilis Dei Famulae Paulae Frassinetti beatificationem. Quae cum ita sint, universae religiosae familiae Sororum a Sancta Dorothea ab eadem fundatae vota implentes, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore, facultatem facimus ut Venerabilis Dei Famula Paula Frassinetti, ipsius Congregationis Fundatrix, *Beatae* nomine in poste-

rum nuncupetur, eiusque corpus ac lipsana seu relliquiae, non tamen sollemnibus in supplicationibus deferenda, publicae fidelium venerationi proponantur, atque imagines eius radiis decorentur. Praeterea eadem Apostolica Nostra auctoritate concedimus ut de illa recitetur Officium et Missa celebretur singulis annis de Communi Virginum, cum orationibus propriis, per Nos adprobatis, iuxta rubricas Missalis et Breviarii Romani. Huiusmodi vero Officii recitationem Missaeque celebrationem fieri dumtaxat concedimus in archidioecesi Ianuensi, ubi nata est Serva Dei, atque in huius Almae Urbis Nostrae atque eius districtus finibus, cum hac in Urbe Nostra migraverit ad Dominum; itemque in templis ac sacellis ubique terrarum sitis, quibus utitur Congregatio Sororum a Sancta Dorothea, ab omnibus fidelibus, qui horas canonicas recitare teneantur, et quod ad Missas attinet, ab omnibus sacerdotibus tam e saeculari quam e regulari clero ad ecclesias sive sacella, in quibus festum agitur, convenientibus. Demum facultatem impertimur ut sollemnia beatificationis Venerabilis Servae Dei Paulae Frassinetti supradictis in templis seu sacellis celebrentur, diebus legitima auctoritate designandis, intra annum, servatis servandis, postquam eadem sollemnia in Patriarchali Sacrosancta Basilica Vaticana peracta fuerint. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ac decretis de non cultu editis ceterisque contrariis quibuslibet. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis, etiam impressis, dummodo manu Secretarii Sacrorum Rituum Congregationis subscripta sint atque eiusdem Congregationis sigillo munita, in disceptationibus etiam iudicialibus eadem prorsus fides adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, hisce ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII mensis Iunii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

VENERABILIS SERVUS DEI CONRADUS A PARZHAM LAICUS PROFESSUS ORDINIS MINORUM CAPUCCINORUM BEATUS RENUNTIATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ordinis Capuccinorum sodales inter laicos satis compertum est saepe saepius inveniri, *pauperes spiritu, mites, mundo corde, pacificos,* quos aliquando in humanis adhuc agentes eorundem

ob facta unanimi voce *beatos*, ut in Evangelio, plebs christifidelis nuncupat plenoque corde veneratur. Iidem enim fratres laici sanctum patrem Franciscum Assisiensem vestigiis secuti, in simplicitate cordis, in humilitate spiritus, in puritate morum Deo inserviunt; res mundanas plane abiicientes, omnes caritate non ficta amplectentes, Nobis mira relinquunt exempla suarum virtutum, quibus, cotidianae vitae humilibus quidem angustisque rebus negotiisque explendis, functi sunt. Huiusmodi inter viros qui, secundum eorundem fratrum laicorum morem, in paupertate atque humilitate viventes, aequali iugiter serenoque ingenio perfectionis evangelicae semitas aggressi sunt, plane quoque recensendus est frater Conradus a Parzham, qui vix abhinc annis sex supra triginta in Domino obdormivit. Anno vero millesimo octingentesimo decimo octavo apud oppidum Parzhamense, dioecesis Passaviensis intra fines, vicesima secunda die mensis Decembris humili rurali loco natus est Venerabilis Dei Servus, eodemque die parentes eius, religiosi, ac satis bonis fortunae ditati, illum, suum inter filios nonum, sacro baptismate abluendum curarunt. Puer adhuc Dei Famulus morum castitate atque indole suavi omnibus se praeditum ostendit. A mundanis rebus alienus, quidquid temporis ei supererat e diurnis laboribus in orandum praesertim impendebat, atque erga Beatissimam Virginem pietatis ardore, ac Sacramentorum frequentia iam tum in exemplum emicabat. Parentibus orbatus, bonis familiaribus relictis, primum supra tricesimum aetatis suae annum agens, mundo valedixit, atque Laufensi Capulatorum conventu exceptus, intra Monacensis-Frisingensis archidioecesis fines, ut inibi tyrocinium expleret, anno tandem millesimo octingentesimo quinquagesimo secundo, die Octobris quarta, sollemnia vota nuncupavit. Paulo post ad Sanctae Annae conventum, in bavarica civitate Vetoettingensi situm, missus est ut ibidem ostiarii munus gereret; locus enim celebris est ac frequentissimus inter cetera Mariana Sanctuaria Germanicae ditionis, adeo ut plura fidelium centena millia ex omni ordine condicioneve, peregrinorum more, ex theutonicis praesertim regionibus, illuc singulis annis conveniant opem imploratura Beatissimae Virginis Mariae, cuius Imago in sacello conventui Capulatorum proximo publicae venerationi exposita est. Nil mirum propterea si ob tot tantorum ad Vetoettingensem conventum christifidelium concursum in coenobio eodem perdifficile existimetur humilis ostiarii officium, quod quidem cum animorum quoque spirituali fructu magnaque patientia faciendum est. At frater Conradus de munere suo rectissime obeundo sollicitum atque aptum ad idem exsequendum summopere sese ostendit. Simplex in vivendo, impiger in explendo labore suo, parcus in sumendis cibis, prudens in loquendo, pauper erga pauperes largus, continenter in peregrinis excipiendis iuvandisque promptus, erga modera-

tores oboedientissimus atque in sacerdotes observantissimus, in orando denique piissimus: usque ad mortem ad vitae in dies sanctioris normam animum suum intendit, bonoque peregrinorum provehendo totis viribus prospexit. Plus quam annos quadraginta Dei Servus ostiariatus huiusmodi officium sic constanti, sereno, aequali pioque animo mirabiliter gessit, ut vivus adhuc veluti sanctus apud omnes haberetur. Peculiaribus praeterea charismatibus instructum se praebuit multis ad Dei Famulum accedentibus, qui eum aliquando, cum Deiparam praesertim oraret, veluti supernaturali fulgore ornatum admirati sunt, eundemque secretorum cordium perscrutatorem ac prophetico spiritu donatum saepe noverunt. Peccatores quoque ad bonam frugem uno tantum oculorum aspectu, Deo adiuvante, reduxit. Postremo autem suorum operum odore flagrans suavi, lethali morbo correptus, Ecclesiae refectus Sacramentis, die XXI mensis Aprilis anno millesimo octingentesimo nonagesimo quarto, aetatis suae quinto et septuagesimo, e vita sancte discessit. Venerabilis Dei Famuli corpus post mortem in ecclesiam delatum est ibique mansit expositum; inde postquam sollemnia funebria acta fuerant, quibus, sanctitate viri permoti, multi quoque advenae adstiterunt, in conditorio Capuccinorum veteris ecclesiae Sanctae Annae depositum est. Ex eo ipso tempore obitus ad nostros usque dies fama sanctitatis venerabilis Dei Servi magis magisque increvit, adeo ut super eiusdem sanctitatis vitae fama, virtutibus et miraculis processus Ordinarii in Passaviensi curia confecti sint. Quibus peractis et ad Sacrorum Rituum Congregationem adlatis, Nos, sollemne per decretum, editum quinto kalendas Iunias anno millesimo nongentesimo quarto ac vicesimo, introductionis Causae Commissionem manu propria signavimus. Probationibus igitur legitime sumptis riteque expensis de virtutibus heroicis ipsius Servi Dei, Nos, decimo octavo Kalendas Septembris anno millesimo nongentesimo vicesimo octavo Venerabilis Famuli Dei virtutes tanquam heroica qualitate praeditas et exornatas sollemni Nostro iudicio adprobavimus et declaravimus. Agitata dein quaestione de duobus miraculis, quae a Deo patrata ferebantur per Venerabilis Conradi a Parzham intercessionem, post duas Congregationes, antepraeparatoriam scilicet et praeparatoriam, nec non aliam generalem Congregationem, quae coram Nobis die vicesima mensis Maii vertentis anni MDCCCCXXX habita est, rebus omnibus acerrimo studio investigatis, Nosmetipsi, die quinta ac vicesima proxime praeteriti mensis Maii, proposita miracula constare sollemniter sancivimus, ulteriusque proinde in casu procedi posse. Cum igitur esset de gradu heroico virtutum ac de miraculis prolatum consilium, illud tantum discutiendum supererat, num venerabilis famulus Dei inter Beatos caelites *tuto* foret recensendus. Hoc dubium propositum est a dilecto filio Nostro Andrea Sanctae Romanae Ecclesiae

Cardinali Frühwirth, Causae relatore, in generalibus Comitiis coram Nobis habitis, die tertia huius mensis Iunii, omnesque qui aderant tam Cardinales, quam Sacrorum Rituum Consultores unanimi consensu affirmative responderunt. Nos tamen in tanti momenti re Nostram aperire mentem distulimus donec fervidis precibus a Patre luminum subsidium posceremus. Quod cum impense fecissemus, tandem die quinta huius mensis, octava ab Ascensionis Domini Nostri Iesu Christi festivitate, Eucharistico Sacro rite litato, adstantibus dilectis filiis Nostris Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, nec non Andrea Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Frühwirth, Causae Ponente, itemque dilectis filiis Alphonso Carinci Congregationis Rituum Secretario, et Carolo Salotti, Sanctae Fidei Promotore generali, ad solemnem Venerabilis Dei Famuli Conradi a Parzham Beatificationem *tuto* procedi posse auctoritate Nostra pronunciavimus. Quae cum ita sint, universi Ordinis Minorum Capuccinorum a Sancto Francisco Assisiensi clerique ac populi dioecesis Passaviensis vota implentes, auctoritate Nostra apostolica, praesentium Litterarum tenore facultatem facimus ut Venerabilis Dei Servus Conradus a Parzham, laicus professus Ordinis Minorum Capuccinorum, *Beati* nomine in posterum nuncupetur, atque eius corpus ac lipsana, seu relliquiae, sollemnibus tamen in supplicationibus non deferenda, publicae fidelium venerationi proponantur; eiusdemque imagines radiis decorentur. Praeterea eadem Nostra apostolica auctoritate concedimus ut de illo recitetur Officium ac Missa celebretur, singulis annis, de Communi Confessorum non Pontificum cum lectionibus et orationibus propriis per Nos adprobatis, iuxta Missalis ac Breviarii Romani rubricas. Huiusmodi vero Officii recitationem Missaeque celebrationem fieri dumtaxat permittimus in Passaviensi dioecesi, in qua natus est Dei Famulus et migravit ad Dominum; itemque in templis ac sacellis ubique terrarum sitis, quibus utitur Ordo Minorum Capuccinorum, ab omnibus fidelibus, qui horas canonicas recitare teneantur, et, quod ad Missas attinet, ab omnibus sacerdotibus tam saecularibus quam regularibus ad ecclesias, in quibus festum agitur, convenientibus. Demum facultatem impertimur ut sollemnia Beatificationis Venerabilis Servi Dei Conradi a Parzham supradictis in templis seu sacellis celebrentur, diebus legitima auctoritate designandis, intra annum, servatis servandis, postquam eadem sollemnia in Sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana peracta fuerint. Non obstantibus constitutionibus atque ordinationibus Apostolicis ac decretis de non cultu editis ceterisque contrariis quibuslibet. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis etiam impressis, dummodo manu Secretarii enunciatae Sacrorum Rituum Congregationis subscripta sint, atque eiusdem Congregationis sigillo munita,

eadem prorsus fides etiam in disceptationibus iudicialibus adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, hisce Litteris ostensis, haberetur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Iunii, anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLA

AD EMUM P. D. IUSTINIANUM TITULI S. GREGORII S. R. E. PRESB. CARDINALEM SERÉDI, ARCHIEPISCOPUM STRIGONIENSEM, ET AD RR. PP. DD. ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS HUNGARIAE: DE SANCTO EMERICO DUCE.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster et venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Nono exeunte saeculo ex quo S. Emericus Hungariae dux, S. Stephani regis filius, in ipso iuventutis flore ad caelitum sedes placidissimo exitu ascendit, consentaneum est ut una cum Hungarorum populo nobilissimo catholica quidem Ecclesia praeclarum hoc eventum concelebret: siquidem Ecclesiae praecipua laus est atque gloria si apud gentem vestram, vix in Europae fines advectam, non modo veri Dei cultus brevi lateque propagatus est, sed etiam insignis sanctimoniae viri ac mulieres, immo adulescentes, iam tum auspicato floruerunt. Imprimisque regia illa Arpadorum familia sanctitudine eminet ex qua Sancti ac Beati non pauci orti sunt, quales, praeter eos quos commemoravimus, S. Ladislaus rex et S. Elisabeth, ducis Thuringiorum uxor, quorum virtutes moresque suavissimi in exemplum domi forisque refulgent: in his autem Emericus novum quoddam addidit ornamentum ob eximium illud innocentiae et castimoniae specimen quo adolescentibus praecipue praeire atque iter omnis pietatis ostendere quodammodo videtur. Quapropter mirum non est si peculiari quadam benevolentia Apostolica haec Sedes Arpadorum domum prosecuta, S. Stephanum, magnum quidem patriae vestrae firmamentum ac decus, corona regia ornavit eidemque Regis Apostolici titulum attribuit. Neque autem de regia tantum stirpe, sed de ipsa singulorum Hungarorum salute Ecclesia mater sedulam semper curam habuit, pietatem fideique ardorem sollerter in eis excitando. Itaque factum est ut, religione duce, maiores vestri tot adversarum rerum vim saeculorum decursu propulsarint, atque Europae christianae contra barbararum gentium impetus tam diu vivo veluti muro ac propugnaculo semper fuerint. Iamvero, quam-

vis sanctorum virtutem maiorumque gloriam recolere omnino Hungaros deceat, id certe multo magis interest ut ipsi proposita sibi illorum exempla imitari conentur; neque enim publica sollemnique pompa maiorum iactare victorias et sanctorum gesta efferre satis est; sed in hoc instandum ut eodem nunc Hungari religionis ardore, quo veteres flagrarunt, eniteant, et, in tanta illecebrarum errorumque colluvie, veterum innocentiam fidemque aemulentur. Ad hunc christianae vitae usum S. Emericus iuvenes praesertim invitat, virtutum omnium splendore eisdem praeeundo. Nec sine providentis Dei consilio evenit ut e sanctis parentibus sanctus filius oriretur; quod enim de christiana liberorum institutione Nos nuper ediximus, hoc in castissimo isto iuvene velut in speculo cernimus; ad parentum scilicet exempla plerumque filiorum animos conformari. Atque utinam S. Stephani regis piaeque eius uxoris imagines ante oculos versentur omnibus quibus alendae educandaeque christianae prolis curam ac dignitatem Deus tradidit! Utinam parentes omnes in id incumbant ut liberos vel ab infantia verae fidei lacte alant et quidquid nefastum et christianae puritati obnoxium est ab eorum animis arceant! Quoniam vero christiana liberorum educatio, uti patet, cum familiae christianae conservatione arcte conectitur, omnino conandum est ut matrimonii vincula, quod divinus Redemptor ad Sacramenti dignitatem evexit, sancte ab omnibus inviolateque serventur. Id enim maxime inter paganos et christianos mores discriminis intercedit, quod per illos carnis sensuumque habenae laxantur, per hos sancta sancte tractantur; per illos voluptati primus locus datur, per hos evangelica lex cupiditatibus imponitur. Discant coniuges christiani domesticae vitae sacrarium vereri, quod ob humanam inconstantiam vel miseras illecebras destruere aut profanare non modo divina lege vetantur, sed etiam liberorum amore patriaeque caritate prohibentur. Quomodo enim recte educare prolem vel eam ad virtutem hortari poterunt ii parentes, qui sancta Dei praecepta magno cum filiorum detrimento violant, temere quod Deus coniunxit separantes? A sancto Emerico denique ab eiusque parente, S. Stephano, qui tam feliciter Hungarici regni initia auspicatus est, discant omnes qui civilem vitam regunt vel agunt tum demum humanam societatem florere si Evangelii praeceptis cives obediant. Itaque pernecesse est ut lex Christi non modo privatam singulorum vitam imbuat, verum etiam ut publicos mores moderetur ac pervadat; constat enim: *nisi Dominus custodierit civitatem in vanum* eos laborare *qui aedificant eam;* itemque, cum *miseros*, historia teste, faciat *populos peccatum*, religionem rectosque mores tutissimum esse nationum praesidium ac firmamentum. Alacri igitur fidentique animo saecularia haec sollemnia peragite, dilecte fili Noster ac venerabiles fratres, ex quibus tanta salutarium fructuum copia

iure exspectatur. Nos vero, cum sollemniora ista festa praesentes quodammodo participare velimus, Legatum Nostrum Pontificium istuc mittemus qui, nomine et auctoritate Nostra, festis ac caeremoniis praesideat. Interea, necessaria auxilia a Deo vobis precantes ut optatos exitus res habeat, apostolicam benedictionem vobis, dilecte fili ac venerabilis fratres, universoque clero ac populo unicuique vestrum concredito peramanter in Domino impertimur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die II mensis Iunii a. MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, decretis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, sequentibus Ecclesiis ita providere dignatus est:

26 Maii 1930. — Cathedrali nuper erectae dioecesi de Kottar in Indiis Orientalibus praefecit R. D. Laurentium Pereira, e clero indigena.

— Cathedrali nuper erectae dioecesi de Salem in Indiis orientalibus, R. D. Henricum Amatum Prunier, e Seminario Parisiensi pro missionibus ad exteras gentes.

24 Iunii. — Metropolitanae Ecclesiae Pordicheriensi, R. D. Augustum Simeonem Colas, e Seminario Parisiensi pro missionibus ad exteras gentes.

II

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

25 Ianuarii 1930. — R. P. Hermannus Meysing, Episcopus titularis electus Minensis, *Vicarius Apostolicus de Kimberley.*

14 Februarii. — R. P. Fridericus Melendro, Episcopus titularis electus Remesianensis, *Vicarius Apostolicus de Anking in Sinis.*

12 Martii. — R. P. Olavus Offerdahl, Episcopus titularis electus Seliensis, *Vicarius Apostolicus Norvegiae.*

30 Martii. — R. P. Iustinus Paulinus Albouy, Episcopus titularis electus Cidyessenus, *Vicarius Apostolicus de Nanning in Sinis.*

— R. P. Natalis Gubbels, Episcopus titularis electus Attudensis, *Vicarius Apostolicus de Ichang in Sinis.*

— R. P. Aristides Maranta (Edgarus a Poschiavo in Ordine F. M. Capuccinorum) Episcopus titularis electus Vindensis, *Vicarius Apostolicus Daressalamensis.*

31 Martii. — R. P. Franciscus O'Rourke, Episcopus titularis electus Ostracinensis, *Vicarius Apostolicus Orae Benini in Africa Occidentali.*

31 Maii. — R. P. Alexander Garcia Fontcuberta, ex Ordine Fratrum Praedicatorum, *Vicarius Apostolicus de Haiphong in Indocina.*

9 Iunii. — R. P. Thomas Wade, e Societate Mariae, primus *Vicarius Apostolicus Insularum Salomonicarum septentrionalium.*

10 Iunii. — R. P. Silvester Espelage, ex Ordine Fratrum Praedicatorum, *Vicarius Apostolicus de Wuchang in Sinis.*

— R. P. Michäel Monconill y Viladot (seu Caspar a Pinell) ex Ordine Fratrum Minorum Capuccinorum, *Vicarius Apostolicus de Caquetá in Columbia.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

PASSAVIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI FR. CONRADI A PARZHAM, LAICIS PROFESSI ORDINIS MINORUM CAPUCCINORUM.

SUPER DUBIO

An, stante virtutum et duorum miraculorum approbatione tuto *procedi possit ad sollemnem praefati Ven. Servi Dei beatificationem.*

Quaenam sit in gratiarum distributione communis divina oeconomia nos Christus Dominus edocet, admonens: *Qui se exaltat humiliabitur, et qui se humiliat exaltabitur* (Luc., XVIII, 14). Cui mire concinit humillima aeque ac altissima omnium creaturarum, immaculata Virgo Mater Dei, inclamans: *Deposuit potentes de sede, et exaltavit humiles* (Luc., I, 52). Quod in Ven. Servo Dei fratre Conrado a Parzham, laico professo Ordinis Minorum Capuccinorum, conspicuo elucet exemplo. Etenim quo humilius frater ostiarius Vetoettingensis Conventus de se sentiebat, eo magis a divina sapientia et magnificentia fuit exaltatus, et christiano populo in signum ostensus. Sapientia id praestat Dei, quia eorum glorificatio, qui demisse, dum viverent, de se in Christo sentiebant, efficaci nobis est documento, qui, dum in hac terra peregrinamur, ad meliora sectanda exemplis stimulari indigemus. Magnificentia quoque id efficit divina, cuius est superabundanti praemio, ultra mensuram omnem, suorum famulorum merita excedere, docente Apostolo: *Id quod in praesenti est momentaneum*

et leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis (*II Cor.*, IV, 17).

Iure itaque hodie laetitia gestit Bavaria, exsultat gaudio inclyta Minorum Capuccinorum familia ob humillimi fratris Conradi a Parzham iam properantem glorificationem, quae brevi intervallo ab eius morte, quin immo, rarissimo exemplo, post sex annos tantum Causae introductionem subsequitur.

Etenim die vigesimaprima Aprilis anno millesimo octingentesimo nonagesimo quarto Dei famulus ad superos evolavit, Commissionem vero Introductionis Causae, Ordinaria inquisitione peracta, Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI sex abhinc annis signare dignatus est die vigesima octava Maii anno millesimo nongentesimo vigesimo quarto. Anno insequenti actum est de cultu nunquam praestito Ven. Dei Servo, postea de processuum validitate. Super heroicis virtutibus die decimaquinta Augusti anno millesimo nongentesimo vigesimo octavo decretum est, et super miraculis die vigesima quinta Maii nuper elapsi.

Unum supererat discutiendum dubium: *An, stante approbatione virtutum et duorum miraculorum* tuto *procedi possit ad sollemnem Venerabilis Conradi beatificationem.* In generalibus itaque Comitiis coram Sanctissimo Domino Nostro nudiustertius habitis Reverendissimus Cardinalis Andreas Frühwirth, Causae Relator, dubium hoc proposuit, cui quotquot aderant tum Reverendissimi Cardinales, tum Praelati et Consultores affirmative responderunt; Suam tamen sententiam Beatissimus Pater edere decrevit hodierna die, octava Ascensionis Domini, et memoriae Martyris Bonifacii, magni Germaniae Apostoli, dicata.

Quare, Eucharistica Hostia religiosissime oblata, ad se arcessiri mandavit Reverendissimos Cardinales Camillum Laurenti S. R. C. Praefectum et Andream Frühwirth, Causae Relatorem, una cum R. P. Carolo Salotti sanctae Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, iisque adstantibus, pronuntiavit: « Tuto *procedi posse ad sollemnem Venerabilis Servi Dei fratris Conradi a Parzham beatificationem* ».

Hoc autem decretum rite promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit die quinta Iunii anno millesimo nongentesimo trigesimo.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 3 Giugno 1930, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi che compongono la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio detto del *Tuto* per la solenne beatificazione del Ven. Servo Dio Fr. Corrado da Parzham laico professo dell'Ordine dei Minori Cappuccini.

Martedì, 17 Giugno 1930, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti, *Ordinaria,* nella quale al giudizio degli Emi e Revmi Signori Cardinali, componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Maria Paolina Jaricot, Fondatrice delle Opere della Propagazione della Fede e del Rosario vivente.

2. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Maria Celina della Presentazione, del Secondo Ordine di S. Francesco.

3. Riassunzione della Causa di Canonizzazione dei Beati Martiri Giovanni Cardinale Fischer, Vescovo di Rochester, e Tommaso Moore, Cancelliere d'Inghilterra.

4. Riassunzione della Causa di Canonizzazione del Beato Giovanni Bosco, Sacerdote, Fondatore della Pia Società Salesiana e dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice.

5. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Maria dell'Addolorata e del Patrocinio, dell'Ordine delle Religiose Concezioniste francescane.

6. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Chiara Fey, Fondatrice dell'Istituto delle Suore di Gesù Bambino povero.

7. Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Galileo Nicolini, Novizio della Congregazione della Passione di N. S. G. C.

8. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Paola Delpuig da S. Luigi, Superiora Generale dell'Istituto delle Suore della Carità in Vich.

9. Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio P. Antonio Maria Pucci, Sacerdote professo dell'Ordine dei Servi di Maria.

10. Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Biagio Marmoiton, Martire, laico professo della Società di Maria.

11. Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Fratel Michele, dell'Istituto dei Fratelli delle Scuole Cristiane.

12. Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Giuseppe Frassinetti, Sacerdote secolare, Priore di S. Sabina, in Genova.

13. Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Giuseppe Bedetti, Sacerdote secolare.

14. E finalmente intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Gennaro De Rosa, Canonico Penitenziere della Chiesa Metropolitana di Napoli.

SEGRETERIA DI STATO

Congregazioni assegnate ai nuovi Cardinali

Con biglietti della Segreteria di Stato del 3 corr., la Santità di Nostro Signore si è benignamente degnata di assegnare: all'Emo Signor Cardinale Sebastiano Leme da Silveira Cintra, Arcivescovo di San Sebastiano di Rio de Janeiro, le Sacre Congregazioni: *per la Chiesa Orientale, dei Religiosi e di Propaganda Fide;* all'Emo Signor Cardinale Francesco Marchetti-Selvaggiani, le Sacre Congregazioni: *per la Chiesa Orientale, di Propaganda Fide e degli Affari Ecclesiastici Straordinari;* all'Emo Sig. Cardinale Raffaello Carlo Rossi, le Sacre Congregazioni: *Concistoriale, dei Sacramenti e dei Riti;* all'Emo Signor Cardinale Giulio Serafini, le Sacre Congregazioni: *Concistoriale, del Concilio e dei Riti;* all'Emo Signor Cardinale Achille Liénart, Vescovo di Lilla, le Sacre Congregazioni: *del Concilio, dei Seminari e delle Università degli Studi e della Rev.da Fabbrica di San Pietro.*

NOMINE [1]

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

23 Novembre 1929. Monsig. Antonino Drapier, Arcivescovo tit. di Neocesarea nel Ponto, *Delegato Apostolico per la Mesopotamia, Kurdistan e Armenia Minore.*

18 Marzo 1930. Monsig. Cesare Orsenigo, Arcivescovo tit. di Tolemaide in Libia, *Nunzio Apostolico in Germania.*

20 » » Monsig. Angelo Rotta, Arcivescovo tit. di Tebe in Acaia, *Nunzio Apostolico in Ungheria.*

27 » » Monsig. Carlo Margotti, Arcivescovo tit. di Mesembria, *Delegato Apostolico a Costantinopoli.*

30 » » L'Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore del Collegio Inglese.*

10 Aprile » L'Emo Sig. Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore delle Suore della Carità di S. Anna* (Saragozza).

[1] Pag. 252, lin. 18, ad diem 14 Aprilis, loco eius quod est «delle Suore del S. Cuore di Gesù (Angers)» restituatur; «delle *Filles de la Charité du Sacré-Cœur de Jésus*, de la Salle-de-Vihiers (Angers)».

28 *Aprile* 1930. L'Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore dell'Adorazione Riparatrice* (Parigi).

28 » » L'Emo Sig. Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore della Congregazione degli Angeli Custodi* (Bilbao).

7 *Maggio* » L'Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore delle Suore Adoratrici del Prezioso Sangue* (San Giacinto).

7 » » L'Emo Sig. Cardinale Francesco Ehrle, *Protettore del Collegio Scozzese.*

10 » » L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore della Unione Internazionale delle Leghe Femminili Cattoliche* (Utrecht).

13 » » L'Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore della Congregazione della Dottrina Cristiana* (Nancy).

14 » » L'Emo Sig. Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore delle Suore della Misericordia di S. Carlo Borromeo* (Treviri).

21 » » L'Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore della Congregazione dell'Oratorio di Gesù e Maria Immacolata* (Parigi).

11 *Giugno* » L'Emo Sig. Cardinale Michele Lega, *Protettore dell'Ordine dei Minori Conventuali.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

3 *Maggio* » Monsig. Lodovico Sebastian, Vescovo di Spira.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

17 *Aprile* 1929. Monsig. Domenico Cavallera, della diocesi di Gravina.

18 *Dicembre* » Monsig. Ugo Lamb, dell'archidiocesi di Filadelfia.

12 *Marzo* 1930. Monsig. Antonio Rigoni, della diocesi di Segna e Modrussa.

14 *Aprile* » Monsig. Giuseppe Mutschlechner, della diocesi di Bressanone.

1 *Maggio* » Monsig. Filea Fillion, dell'archidiocesi di Quebec.

14 » » Monsig. Lorenzo Rodriguez, dell'archidiocesi di Valladolid.

9 *Giugno* » Monsig. Emmanuele Suarez Saaverda, della diocesi di Ibagué.

Prelati Domestici di S. S.:

18 *Dicembre* 1929. Monsig. Giuseppe Corrigan, dell'archidiocesi di Filadelfia.

» » » Monsig. Giovanni Bonner, della medesima archidiocesi.

» » » Monsig. Bernardo Mc Kenna, della medesima archidiocesi.

» » » Monsig. Guglielmo Mc Nally, della medesima archidiocesi.

» » » Monsig. Eugenio Mc Guinnis, della medesima archidiocesi.

13 Dicembre 1929. Monsig. Leone Fink, della medesima archidiocesi.
5 Febbraio 1930. Monsig. Piergiovanni Semeria, della diocesi di Ventimiglia.
7 » » Monsig. Giuseppe Jacob, della diocesi di Liegi.
» » » Monsig. Augusto Leclercq, della medesima diocesi.
8 » » Monsig. Giuseppe S. Vornholt, della diocesi di Concordia Kansas.
12 » » Monsig. Giovanni Battista Mayjonade, della diocesi di Périgueux.
27 » » Monsig. Alfredo Obviar, della diocesi di Lipa.
28 Aprile » Monsig. Duane Garrison Hunt, della diocesi di Salt Lake.
3 Maggio » Monsig. Luciano Mazzeo, della diocesi di Marsico Nuovo.
» » » Monsig. Giuseppe Naddeo, della diocesi di Potenza.
» » » Monsig. Vincenzo D'Elia, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Antonio Errichetti, della medesima diocesi.
6 » » Monsig. Raffaele Cigliano, dell'archidiocesi di Napoli.
8 » » Monsig. Giacomo Rossi, della diocesi di Bergamo.
14 » » Monsig. Luigi Santi, dell'archidiocesi di Modena.
27 » » Monsig. Giuseppe Alves Ferreira Laudim, della diocesi di Natal.
28 » » Monsig. Giuseppe Salvatore Silva, della diocesi di Barquisimeto.
31 » » Monsig. Giuseppe Rolla, della diocesi di Lodi.
8 Giugno » Monsig. Leonardo Cercone (Roma).

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Pïano:

31 Marzo 1930. Al sig. conte Eugenio Rebaudengo, dell'archid. di Torino.
8 Maggio » A S. E. Don Raimondo Subercaseaux (Cile).

La Commenda con placca dell'Ordine Pïano:

26 Giugno 1930. Al sig. dott. Giulio Gavazzi, dell'archidiocesi di Milano.

La Commenda dell'Ordine Pïano:

17 Dicembre 1929. Al sig. Alberto M. Greenfield, dell'archidiocesi di Filadelfia.

Il Cavalierato dell'Ordine Pïano:

24 Marzo 1930. Al sig. Giorgio Edoardo Panneton, dell'archid. di Ottawa.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

12 Aprile 1930. Al sig. conte Cristoforo de Paus (Norvegia).
20 » » Al sig. Carlo Luigi Fouché d'Otrante (Svezia).
24 » » Al sig. Michele Gruchaga, dell'archidiocesi di Santiago del Cile.
» » » Al sig. Fernando Isarrazaval, della medesima archidiocesi.
24 » » Al sig. Emmanuele Forster Recabarreu, della medesima archidiocesi.
28 » » Al sig. Guglielmo Cuno, della diocesi di Osnabruck.
14 Maggio » Al sig. marchese Antonio De Magaz (Spagna).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

4 Giugno 1930. Al sig. Antonio Rodriguez Bafico (Cile).
21 » » Al sig. dott. Ugo Niccoli (Italia).
» » » Al sig. dott. Valerio Marangoni (Italia).
» » » Al sig. dott. Antonio Crispo (Italia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

26 Giugno 1929. Al sig. dott. Corrado Giordano, della diocesi di Pontecorvo.
25 Febbraio 1930. Al sig. Francesco Volpi, della diocesi di Bergamo.
24 Marzo » Al sig. dott. Luigi Duval-Arnould (Parigi).
» » » Al sig. dott. Giuseppe Loth (Parigi).
28 » » Al sig. ing. Sante Pirrello, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.
29 » » Al sig. Enrico Persi (Roma).
31 » » Al sig. cav. Ivo Vauquelin, della diocesi di Moulins.
4 Aprile » Al sig. Agostino Margara, dell'archidiocesi di Genova.
7 » » Al sig. cav. Carlo Locatelli (Roma).
10 » » Al sig. Domenico Adriani (Roma).
» » » Al sig. cav. Romeo Bennicelli (Roma).
11 » » Al sig. arch. Florestano Di Fausto (Roma).
» » » Al sig. cav. Gustavo Enrico Daumas, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Al sig. D. Raimondo Albé y Marti, della diocesi di Barcellona.
14 » » Al sig. Giovanni Severiano Da Fonseca Hermes (Brasile).
15 » » Al sig. Girolamo Basetti Sani, dell'archidiocesi di Firenze.
24 » » Al sig. Michele Goudchaux, dell'archidiocesi di Parigi.
29 » » Al sig. Elia Federici (Roma).
30 » » Al sig. Ferdinando Kuhn (Baviera).
2 Maggio » Al sig. Alberto Bosslet, della diocesi di Würzburg.

2 *Maggio* *1930.* Al sig. conte Gino Ghezzi, della diocesi di Arezzo.
15 » » Al sig. Livinio Gevaert, dell'archidiocesi di Malines.
28 » » Al sig. dott. Antonio Mohrmann (Germania).
7 *Giugno* » Al sig. dott. Carlo Zanetto Lami, dell'archidiocesi di Pisa.
9 » » Al sig. Andrea Guagnino, del Vicariato Apostolico del Marocco.
11 » » Al sig. cav. Francesco Ferrazzi, dell'archidiocesi di Milano.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

27 *Gennaio* *1930.* Al sig. Giuseppe Desmet, dell'archidiocesi di Malines.
13 *Febbraio* » Al sig. Giuseppe Delloye, dell'archidiocesi di Cambrai.
18 *Marzo* » Al sig. Carlo Painich, della diocesi di Trieste.
24 » » Al sig. Antonio Gerardo Alfano Schrauwen, della diocesi di Breda.
29 » » Al sig. Pietro Negri, dell'archidiocesi di Milano.
31 » » Al sig. Giovanni M. A. C. J. Smits, della diocesi di Breda.
3 *Aprile* » Al sig. Renato Berthier, dell'archidiocesi di Parigi.
5 » » Al sig. Amedeo Cauchie, della diocesi di Blois.
» » » Al sig. Ulisse Bro, della medesima diocesi.
8 » » Al sig. Lodovico Florin, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Emidio Benedetti (Roma).
10 » » Al sig. Giacomo W. Maney, della diocesi di Oklahoma.
11 » » Al sig. Giovanni Berdinger, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Al sig. Adriano Chobillon, della medesima archidiocesi.
14 » » Al sig. dott. Alessandro Terreaux, della diocesi di Nancy.
» » » Al sig. Sebastiano J. Remy, della medesima diocesi.
24 » » Al sig. Giuseppe Driscoll, della diocesi di El Paso.
29 » » Al sig. Pietro Avot, della diocesi di Arras.
8 *Maggio* » Al sig. Antonio Toulemond-Beuque, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Giovanni Battista Leplat-Derville, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Gastone Vantroys, della medesima diocesi.
13 » » Al sig. Clemente Conte (Roma).
» » » Al sig. Felice Romano (Roma).
14 » » Al sig. Ettore dell'Omo, dell'archidiocesi di Pisa.
16 » » Al sig. Luigi Carrette, della diocesi di Bruges.
30 » » Al sig. Guglielmo Masterson, della diocesi di Salford.
» » » Al sig. Ugo Fay, della medesima diocesi.
9 *Giugno* » Al sig. Carlo M. F. Courbe, dell'archidiocesi di Parigi.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

16 *Maggio* *1930.* Al sig. Stefano Merveilleux du Vignaux, della diocesi di Poitiers.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

20 Aprile 1930. Al sig. Giacomo Keiller (Svezia).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

20 Marzo 1930. Al sig. dott. Ruggero Pedrotti (Roma).
29 » » Al sig. Carlo Kambo (Roma).
3 Aprile » Al sig. Giulio Mosca (Roma).
14 » » Al sig. Eugenio Pisani (Roma).
24 » » Al sig. prof. Valfredo Chiodi, della diocesi di Fiesole.
28 » » Al sig. arch. Ettore Rossi (Roma).
30 » » Al sig. Sergio Denisor (Romania).
» » » Al sig. Romolo Vasselli (Roma).
15 Maggio » Al sig. Raffaele Colilli, della diocesi di Lecce.
30 » » Al sig. Francesco Bornefeld-Ettman, della dioc. di Münster.
22 Giugno » Al sig. Gaetano Buoncristiano (Italia).
» » » Al sig. Benedetto Mauro (Italia).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

6 Marzo 1930. Al sig. Umberto Baldissera (Roma).
3 Aprile » Al sig. Giovanni Maggio, della diocesi di Chiavari.
7 » » Al sig. Giuseppe Andreoli, della diocesi di Fabriano.
» » » Al sig. dott. Antonio Furbetta, della medesima diocesi.
14 » » Al sig. dott. Lodovico Jarsaillon, della diocesi di Orano.
24 » » Al sig. Carlo Pacini, della diocesi di Fiesole.
30 » » Al sig. dott. Pietro Velardi (Romania).
» » » Al sig. Giorgio Maniu (Romania).
2 Maggio » Al sig. Antonio Giampaoli (Roma).
17 » » Al sig. Bernardo Ferreri, della diocesi di Casale.
5 Giugno » Al sig. Giovanni Battista Trân-vàn-hòa, del Vicariato Apostolico di Hai Phong.
9 » » Al sig. Carlo Urban (Roma).
14 » » Al sig. Luigi Baldassini (Roma).
23 » » Al sig. dott. Michele Cappuccio (Italia).

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

13 Marzo 1930. Monsig. Enrico Ferri, della diocesi di Jesi.
» » » Monsig. Pasquale Paccapelo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Ferdinando Senesi, della medesima diocesi.

22 Aprile 1930. Monsig. Giuseppe Angeloni, della diocesi di Cassano all'Ionio.
24 » » Monsig. Silvio Maffucci, della diocesi di Pistoia.
» » » Monsig. Alberto Mazzanti, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Piccardi, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Innocenzo Angeloni, dell'archidiocesi di Gaeta.
8 Maggio » Monsig. Giov. Battista Lohr, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.
15 » » Monsig. Giorgio Pabst, della diocesi di Augsburg.
22 » » Monsig. Francesco Gołba, dell'archidiocesi di Cracovia.
29 » » Monsig. Michele Blandino, della diocesi di Susa.
» » » Monsig. Gioacchino Nabucco, dell'archidiocesi di S. Sebastiano di Rio de Janeiro.
» » » Monsig. Adalberto Klatt, della diocesi di Culma.
» » » Monsig. Antonio Enrico Szuman, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Casimiro Bieszk, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Policarpo Gulgowski, della medesima diocesi.
4 Giugno » Monsig. Francesco Calandrone, della diocesi di Savona e Noli.
8 » » Monsig. Francesco Ciarlo, della medesima diocesi.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

26 Aprile 1930. Ill.mo Sig. Comm. Ambrogio Caccia Dominioni, dell'archidiocesi di Milano.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

22 Aprile 1930. Monsig. Giuseppe Pontieri, della diocesi di Cassano all'Ionio.
1 Maggio » Monsig. Giovanni Quaranta, della diocesi di Brescia.

NECROLOGIO

9 Marzo 1930. Monsig. Luigi Tchen, Vescovo tit. di Attuda.
4 Aprile » Monsig. Fortunato Enrico Caumont, Vescovo di Ajmer.
2 Giugno » Monsig. Massimiliano de Lingg, Vescovo di Augsburg.
3 » » Monsig. Mariano Ryx, Vescovo di Sandomir.
10 » » Monsig. Domenico Lancellotti, Vescovo di Conversano.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

BIBLIORUM SACRORUM

iuxta Vulgatam Clementinam NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.

(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo (gr. 850) . .	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo (gr. 900) . . .	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo (gr. 1830)	55 —	58 —	68 —

SEGRETERIA DI STATO
DI
SUA SANTITÀ

N° 90354

Dal Vaticano, 30 aprile 1930.

Revmo Signore,

Devo tuttora alla S. V. Rma l'espressione del vivo gradimento di Sua Santità per il bene ispirato omaggio della sua «Bibbia» in occasione del Giubileo sacerdotale del Padre comune.

Il delicato pensiero offre alla Santità Sua la felice opportunità di ringraziarla, oltre che della affettuosa testimonianza di devozione, di un'utile laboriosa fatica, i cui preziosi vantaggi saranno largamente sperimentati sopra tutto nel campo del sacro ministero.

E mentre fa voti l'Augusto Pontefice per la feconda attività spirituale della S. V. e per la sua cristiana prosperità, invoca di cuore sulla S. V. la particolare assistenza del Cielo e le invia, come pegno di speciale benevolenza, la confortatrice Apostolica Benedizione.

Con sensi di sincera e distinta stima mi confermo

Della S. V. Rma

aff.mo nel Signore
E. Card. PACELLI.

Revmo Signore
Mons. Luigi Gramatica
Canonica Vaticana.

ANNUARIO PONTIFICIO per l'anno 1930

Ritratto di S. S. Pio XI. - Legatura in tela, titolo in oro. — Contiene:

La serie dei Romani Pontefici — La Gerarchia Cattolica: Pontefice regnante - Collegio dei Cardinali - Patriarcati - Arcivescovati e Vescovati residenziali - Arcivescovati e Vescovati titolari - Abbazie e Prelature Nullius - *Amministrazioni Apostoliche* ad nutum Sanctae Sedis - *Prelati di rito orientale con giurisdizione ordinaria - Dignitari che ebbero già Sedi residenziali - Vicariati Apostolici - Prefetture Apostoliche - Missioni - Custodia di Terra Santa - Religiosi — La Curia Romana: Sacre Congregazioni - Tribunali - Uffici — Rappresentanze della Santa Sede - Corpo diplomatico presso la Santa Sede - Commissioni permanenti - La Cappella Pontificia - La famiglia Pontificia - Elemosineria Apostolica - Uffici e amministrazioni Palatine - Stato della Città del Vaticano - Ordini equestri.*

APPENDICE:

Vicariato di Roma - Vicariato della Città del Vaticano - Pontificia Università Gregoriana - Istituti di studi superiori - Accademie Pontificie - Seminarii - Collegi ecclesiastici - Collegi di Religiosi - Ospizi - Distribuzione geografica delle Sedi residenziali, Vicariati e Prefetture apostoliche, ecc. - Elenco alfabetico dei nomi de curia - *Indice delle Protettorie - Elenchi alfabetici degli appartenenti alla Cappella e alla Famiglia Pontificia - Dignitari defunti - Principali variazioni occorse durante la stampa - Indice alfabetico dei nomi delle persone - Indice delle materie - Indice schematico del volume - Aggiunte e correzioni.*

In Roma L. 25 — In Italia L. 28 — Estero L. 35 —

ORDO DIVINI OFFICII RECITANDI, SACRIQUE PERAGENDI

iuxta Calendarium Ecclesiae Universalis pro Anno Domini 1931. Accedunt *Regulae* in Missae celebratione servandae. In-12°, pp. 166. Venalis prostat penes *Libreria Vaticana*, Città del Vaticano et penes *Ephemerides Liturgicae* - Via Pompeo Magno, 21 - Roma (133).

Romae L. 2,50 In Italia L. 2,80 Apud exteros L. 3,50

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

Nuperrime editum:

MARTYROLOGIUM ROMANUM

Gregorii Papae XIII iussu editum, Urbani VIII et Clementis X auctoritate recognitum, ac deinde a. MDCCXLIX Benedicti XIV opera ac studio emendatum et auctum.

Secunda post typicam editio, iuxta primam a typica editionem a. MDCCCCXXII a Benedicto Papa XV adprobatam, propriis recentium sanctorum officiorumque elogiis expleta, Sacrae Rituum Congregationis curis impressa. - Typis Polyglottis Vaticanis MDCCCCXXX.

Editio in-8° (cm. 24 1/3 × 14 1/3), in charta optima et levicata et charactere rubro-nigro, fol. CXXIV-566 (gr. 1040).

Romae	L. 25 —
In Italia	» 27,50
Apud exteros	» 33 —

Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum sectione foliorum rubra,

Romae	L. 40 —
In Italia	» 42,50
Apud exteros	» 50 —

Haec novissima editio omnino respondet praesenti Kalendarii Romani conditioni. Continet enim omnia elogia hucusque adprobata; et explet elogia nonnullorum Sanctorum, quibus peculiaris patronatus a Summo Pontifice decretus est, uti die 29 ianuarii et 28 decembris quoad Sanctum Franciscum Salesium patronum scriptorum catholicorum, die 8 februarii et 20 iulii quoad S. Hieronymum Aemiliani patronum orphanorum ac derelictae iuventutis, etc. Nec omittendum est in hac novissima editione inter elogia festorum mobilium et lectiones breves habitam fuisse rationem de Octava et Dominica infra Octavam Sacratissimi Cordis Iesu.

In corso di stampa:

MARTIROLOGIO ROMANO

La Libreria accetta prenotazioni ed avvertirà i richiedenti appena ultimata la stampa del volume.

CODICIS IURIS CANONICI FONTES

Cura Emi PETRI Card. GASPARRI. - Volumen V - CURIA ROMANA. S. C. Consistorialis; S. C. de Sacramentis; S. C. Concilii. - N. 2056-3704. In-8°, pp. XL-1116.

Romae	L. 85 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 88,50
Apud Exteros	» 97 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).